७१६०

रसिक गायन संग्रह.

ખ્યાલ, ગજલ, ઠુમરી, હોરી તથા રસીક પદો સાથે,

ગાયનના સોખીલા સજનો માટે.

પ્રસિદ્ધ કરનાર.

હરગોવનદાસ હરજીવનદાસ
મહાદેવ રામચંદ્ર જાગુષ્ટે.

પુસ્તકાલય—અમદાવાદ

બીજી આવૃતી પ્રત. ૨૦૦૦

અમદાવાદ.
ધી. ડાયમંડ જ્યુબીલી પ્રીન્ટિંગ પ્રેસ.
ઠે.—સલાપોસના દરવાજે.

સંવત ૧૯૫૫ સને ૧૮૯૯

કિંમત બે આના.

૭૨૬૦

गजलस्तान.

ખ્યાલ ૧ લો. ચાલ ચલતી.

જીને રામકો નામ સુધારલીયો, તીને કહે જમરાજકો કહ્યા ડરહે. ટો.
જીને સાધુ પુરૂષકો સંગ કીયો, તીને ઓરકો સંગ કીયો ન કીયો. ૧
જીનકે ગંગાજળ પાન પાયો, તીને ઓરકો પાની પીયો ન પીઓ. ૨
જીનકે પુરૂષકુપ્રેમ સુંદરી, તીને વેશ્યાકુ દામ દીઓ ન દીઓ. ૩
તુળસીદાસ ભજો રઘુનંદન, કપટી મીત્ર કર્યો ન કર્યો. ૪

ખ્યાલ ૨ જો ચાલ સદર.

સામરવાને કોણુ મીત્ર, ફુરફુર બજાવે બાંસુરીઆંરે, ટોઢ
મેં જલ જમુનાં ભરન ગઇતી, ડુબત નહીં મોરી ગાગરીઆંરે. ૧
ત્રીકુમલાલકી બાજી બંસુરીઆં, બીસર ગઇ મોરી ગાગરીઆંરે. ૨
બંદ્રાબનકી કુંજ ગલનમેં, ખેલત હે નંદે નાગરીઆંરે. ૩
પુરષોતમ પ્રભુકી છબી નીરખત, ચરન કમલ ચીત સોંસરીઆંરે. ૪

ખ્યાલ ૩ જો ચાલ સદર.

જોગી જોગન બનાવે જોગી કહાં ગયોરે, બંકો સદાશીવ બાગમેં જોગી જોગન. ટોઢ.
હાથમેં ધોકા બગલમેં પાવડી, જોગી લાલુડી ભાંગ્ય પીલા ગયોરે; બંકો
સદાશીવ બાગમેં. ૧
હાથમેં તુંબી ગળે મૃગછાળા, જોગી અંગે ભભુત લગાઇ ગયોરે; બંકો
સદાશીવ બાગમેં. ૨
હાથમેં તુંબી બગલમેં પાવડી જોગી ઘર ઘર અલક જગાઇ ગયોરે.
બંકો સદાશીવ બાગમે. ૩
પ્રેમ સખી ભજો તલખત તુમવીના જોગી નેનાંકો બાન લગાઇ ગયોરે.
બંકો સદાશીવ બાગમેં. ૪

ખ્યાલ ૪ થો ચાલ સદર

ની મીચ્ચ બતાસા સાધુ, તનકા ઓર તમાસારે. ટોઢ.
મુઠી બંધી આયો બંદા હાથ પસારે જાતાહે, દીઆ લઇ આયો કીયા
લઇ જાનાં નાહક કયું પસતાતાહેરે. ૧

કીસકી જોરૂ કોન ખસમહે કોન કીસકા નાતાહે, પરા બેહાંસ કર બંદાબી
ખેલે હરકી આમાતાહે. ૨

નેકાબંદી સંધ હે તેને ઓર જુઠ સબ નાતાહે, પ્રાન તુમેરા પાઉન, બંને
દીયારી સાચ તકોતા હે. ૩

જોજો પલક પરે નીચેકા તો તો કાલ નીરાતા હે, પલટુદા બંદગી ધોખા
નાહક કયું પસતાતા હે. ૪

ખ્યાલ ૫ મો ચાલ સદર.

કાયા છે ત્યાં સુધી, કર સ્મરન કીરતારનુરે ડોઢ.

જતન કરયું જઠરામાં જેદી તારો દેહ રચ્યો છે તેણે એણે કામ કર્યું છે
અતી ઉપકારનુંરે. ૧

પ્રસવ થતા પેહેલું પદ કીધું માતાના સ્તનમાં રચી દીધું એણે કારજ સી
તારા અહારનુરે.

દાંત દીધા છે ચગનન ચરવા, અન સરજીઉ ઉદર ભરવા, કર કીધા કા-
રજ કરવા સંમારનુંરે.

કાન નેત્ર કીધાં છે કેવાં અંગ અમુલખ સરવે અવાં, વળી મોટુ
કીધું છે વીવીધ વિચારનુંરે.

એ ઉપકાર અપાર વીસારી તું અવળો માં થા અહંકારી, મછર માંકર
દુઃખ છે જમના મારનુરે. ૫

સુર દુલભ મનશાદેહ પામી લપટ ન થા લુણુહરામી, છોટમ સરણ ગ્રહી
લે સરજનહારનુરે. ૬

ખ્યાલ ૬ ઠો ચાલ સદર.

બીગરી કોન સુધારે નાથ વીના, બાગરી કોન સુધારે. ડોઢ.

બની બનીકા સબ કોઇ સાથી બીગરીકા નહી કોઇરે, ભરી સભામે લ-
જ્યા રાખી દીનાનાથ સોહાઇરે. ૧

કડવી વેલકી કડવી તુંબડીઆં સબ તીર્થ કર આઇરે,, ગંગા નાહી જ-
મનાં નાહી તોય ન ગઇ કડવાઇરે. ૨

નીમ ધરમકા ઝાંઝ બનાયા સમુદર બીચ ચટકાયારે, ધરમી ધરમી પાર
ઉતરશે પાપી નામ ડુબાયારે. ૩

સુરત નુરતકી બની ચુદડીઆં ચુદડીમાં ડાગ લગાયરે, ગુરૂ અમારે નાથ
જલંધર રાજા માનસીંગે ગાયારે. ૪

ખ્યાલ ૭ મો ચાલ સદર.

સંકટ કોન નીવારે નાથ વીના, સંકટ કોન નીવારેરે. ટોહ.
કરમ ધરમ મે કાંઇ નથી કીધુ ચરન પડયો હુ તમારેરે, દીનાનાથ વીના
પ્રભુ મને દુઃખથી કોન ઉગારેરે ૧
દયા ક્ષમાના ગુણુ પ્રભૂ ધારે એ વીશ્વાસ અમારોરે, ભક્ત જનોનાં દુઃખ
કાપીને સુખદે આ સંસારેરે ૨
તત્વગ્નાની તત્વ બીચારી વેદ ભણીને ચારેરે, અકળ કળાછે પ્રભુની અંતે
એ મુખ વચન ઉચારેરે ૩
સુદ્ધ ભાવથી પરમેશ્વરના સુભ ગુણુને સંભારેરે, દયા કરી દુષ્ટ કરમો તેના
વીભૂ વિશેષ વીચારેરે ૪
દુષ્ટ વાસના દુર કરીને ગ્નાન વીવેક વધારેરે, કૃપાનીધી જગદીશ્વર મુને
ભાવથી પાર ઉતારોરે ૫

ખ્યાલ ૮ મો ચાલ સદર.

બંસીવારે સામરાએ તુમ, સાર કરો પીયા મેરીરે ડોઢ
બ્રજપર જ્યારે ઇંદ્રજ કોપ્યો લીનો ગોવરધન તોરીરે, ગોપીયનકુ તુમે લાડ
લડાયો ખુબ મચાઇ કર હોરીરે. ૧
પહેલાદ કારન થંભ ધગાયો, કારગીરીકી જોરીરે, હાંકલમેં હરનાકંસ
મારયો મારયો નોર બીધારીરે. ૨
ગજકે કારન જુંડ દોડાયો નહીં ધણી કોઇ ધોરીરે, વેગે કરી મારો
વાલોજી પધારયા છીનમેં નાંખ્યો તોરીરે. ૩
રઘુરામ કહે પ્રભુ મેરી મત હે થોરીરે, નારદ સારદ પારન પામે એશી
જુગલકી જોરીરે. ૪

ખયાલ ૯ મો. ચાલ સદર.

પરસું પરસું પીયા કેત ગયે, દીન બીત ગએ પરસું પરસું ડોઢ.
ચીત ચાહીત સે ઉડી જાય મીલું, ઉડી ન જવાય બીનાતરશું ૧
સખી શા સણુગાર હવે સજવા, મુજ પ્રાણુપતી પરદેશ ગયા ૨
નહી પોડુ પલંગ પથારી બલી, મુખવાસ આગળ મુકઅલી. ૩
નથી નાથ વિના મુજને ગમતું, દીન રાત રહી મનડુ ભમતું. ૪
કરવું કેઇપેર ખુશી મનડું, થીર થઇ ન રહે મનમાં તનડું ૫
મન મોહનકે મળી આંમનના, પુન ખીલી રહ્યા વનીતા જનના ૬

ખ્યાલ ૧૦ મો. ચાલ સદર.

નીલકંઠ મહાદેવ દેવ તમે, સાય કરોની મારીરે ડોઢ,
જટામાં ગંગા બીરાજે, કરો નંદીપર અસ્વારીરે. ૧
દેવલ પાસે બાગની રચના, વૃક્ષની ગટા છે ન્યારીરે ૨
સેવક ઉપર નેન નજરથી; લેજો મુજને ઉગારીરે ૩
કહે દાસનો દાસ કરજોડીને, ચરનકમલપર વારીરે. ૪

ખ્યાલ ૧૧ મો. ચાલ સદર:

ભુતનાથ ભવતારણ તમે, પ્રભુ સંકટ સરવના કાપોરે. ડોઢ.
દીન જાણીને દયા કરો તો, ગતી થાય મુજ સારીરે. ૧
મારાં પાપ નીવારણ કરો, જેમ લોહ કાપે લુવારીરે; ૨
કહે ચત્રભુજ કર જોડીને, સુખ આપો સંભારીરે, ૩

ખ્યાલ ૧૨ મો. ચાલ સદર.

સરધામેં મંદીરની રચના, ખુબ બની હે સારીરે. ડોઢ.
રામલછમનકી મુર્તી બીરાજે, બજરંગ છબી ન્યારીરે. ૧
સાંજ સવારે નોબત બાજે, શેવાદાસ પૂજારીરે. ૨
દેશો દેશકી માનતાઉ આવે, નમે છે નર ને નારીરે. ૩
સાધુ સંતને વીશ્રામ ઘણેરો, સદાવ્રત આપે દહાડીરે. ૪
કહે ચત્રભુજ કર જોડીને, પ્રભુ નામ ઉપર બલીહારીરે, ૫

ખ્યાલ ૧૩ મો ચાલ સદર.

તુજવીના મોરી કોન ખબર લે, ગોવરધન ગીરધારીરે. ડોઢ.
મોર મુગટ પીતાંબર સોહીએ, કુંડલકી છબી ન્યારીરે. ૧
ભરી સભામેં દ્રુપતી હારી, રાખી લજ્યા અમારીરે. ૨
મીરાં કહે પ્રભુ ગીરધરના ગુણ, ચરણ કમલપર વારીરે, ૩

ખ્યાલ ૧૪ મો. ચાલ સદર.

જોબનવાલે મોજાં ફોજાં, ગઇ નગારાં દેતીરે. ડોઢ.
બાલાપનમેં ભર જોબનમેં, હરી સમરણ નવ કીનોરે;
ચેત્યો નહીં તું મુરખ બંદા, ઉમર તેરી થોરીરે. ૧
કાયા ગડસેં લગી હે તોપા, બત્રીશ કાંગરવા તોડયારે;

કાળા થાણું ખોલ નીકળ્યાં, ધોળાં થાણું બેઠાંરે. ૨
જોબન હતા તબ માન હતા, આદર દેના સબ કોઇરે;
જોબન રત્ન ગુમાયો મુરખ, વાત ન પુછે કોઇરે. ૩

કહેત કબીર સુણો પામર પ્રાણી; હરી સ્મરણ નવ કીનોરે;
રામ નામતો અમ્રત મેલી, વીખ હળાહળ પીધોરે. ૪

ખ્યાલ ૧૫ મો. ચાલ સદર.

રહ્યો ન જાય મોએ ગોકુળમેં, બ્રજનારી દીવાની ગીરધારી વીનારે. ટેક.
સુરત ઉદાસી દરસનવીના દીલમેં, અભેમાની રૂખારી મનું વારી વિનારે. ૧
વારંવાર મોએ સાંભળ સજનીતું, પલ જુગજાતે સુખકારીવીનારે. ૨
મંદીર માલ મનોરથ તજકે, ફીરબારી દુઃખ પ્યારી મોરારી વીનારે. ૩
પૂરશોતમ પ્રભુકી છબી નીરખત, બ્રજવાસી ફીરતી અધહાની જાનુંરે. ૪

ખ્યાલ ૧૬ મો. ચાલ સદર.

સનમુખ રસીઆ રામ ખડા, જલ કેસે ભરૂ સરજુકારે, ટેક.
ધીરી ચલુ તો મોએ નેપુર બાજે, દોડી ચલુ તો છલકે ગાગરીઆંરે. ૧
ખડી ભરૂ તો છઇયાં રામજી દેખે. નીચી ભરૂ તો ભીંજે ચુંદડીઆંરે. ૨
સાસુ જુઠી મારી નણદી હઠીલી. મેરા બાલક રૂવે ઠમ ઠમકરે. ૩
પુરસેતમ પ્રભુકી છબી નીરખત, તેરો મુખ દેખુ કઇ ઘડીઅનમેરે. ૪

ખ્યાલ ૧૭ મો. ચાલ સદર.

બતાદે તેરી જમુનાં કેતે દુર, કૌન ઘાટ વારી હોએ બમના. ટેક.
દીલી શેહેર પાસે જમનાં, દરશન કારન મોએ નીત જાના. ૧
આવો મેરે બમનાં બેઠો મેરે અંગના, ભોજન કરત મોએ અંગધુશીઆં ૨
જમુનાં કીનારે વારી તુલસીકા બેરવા, પાત પાત વારી સોએ રસનાં. ૩
લક્ષ્મીદાસ પ્રભુકી છબી નીરખત, ચરણ કમલપર લાગી રચના. ૪

ખ્યાલ ૧૮ મો. ચાલ સદર

તેરો દીલ કુબજાસે રાજી, અમસે ન બોલનાં મહરાજ ટેક,
અમ કહી સનગાર ઉતારો, દીજ અંજન ગજરાજ ધોઇ ડારો; માથે
તીલક લગાવો પેરો અછોલનાં મહારાજ ૧
અમારો કહયો પીયા ઝેરબીચ લાગે, પર ઘેર જઇ પ્રેમ રસ ચાખે;
ઉનકે સંગે હસનાં મીલનાં બોલનાં મહારાજ ૨

જમુનાકે તીર વાલો ધેન ચરાવે, મોરલીમેં કછુ અચરત ગાવે; તન-
કી તાન સુનાવે બોલ બોલનાં માહારાજ. ૩
હમારી પ્રીત પીયા તુમસે લાગી, લોક લાજ સબ કુળમેં ત્યાગી;
પુરશોતમ પ્રભુ મોહન પ્યારે, બન બન બોલના માહારાજ. ૪

ખ્યાલ ૧૯ મો. ચાલ સદર.

તું બડે ભાગુન શ્રી રાધે, તેરો દધી સમને ખાયોરે. ડોઢ.
કછુ ખાયો કછુ મુખ લપટાયો, ગોવાલણી સંગ લુંટાયોરે. ૧
ઉત ગોકુળ ઇત મથુરાં નગરી, તાં બીચ ધુમ મચાયોરે. ૨
ગોવાલ બાલ સબ બેર પઠતહે, માધુબન મોહે પઠાયોરે. ૩
સુરદાસ બલજાય જશોદા, હસી હસી કઢંગ લગાયોરે. ૪

ખ્યાલ ૨૦ મો. ચાલ સદર.

બ્રજરાજ કુંવરકું લાજ નહીં, મોસે ગારી દીની લાખન મેરે. ડોઢ.
મે જલ જમુનાં ભરને જાતીતી, વાલો છેલ કરે છતીઅન મેરે. ૧
બંદ્રાબનકી કુંજ ગલનમેં, વાલો સાન કરે નેનનમેરે. ૨
સુરદાસ બલજાય જશોદા, વાલો ખ્યાલ ખેલે વનમેરે. ૩

ખ્યાલ ૨૧ મો. ચાલ સદર.

અરે મચકાળા મંદીરીએ મોરે આવ, મચકે મોઇ રહી છઉં. ડોઢ.
હેતેને પ્રીતે મુને હીરલો લાધ્યોરે, મોતી સરીખડામાં માટ; રંગમં-
ગ જોઇ રહી છઉં. ૧
સાંજ પડેને મારી શેરીએ આવજોરે, ગીરધારી ગાવડલીને કાજ; ગા-
વડલી દોહી રહી છઉં. ૨
નંદદાસના સ્વામીને કહુંછુંરે, હરી મલ્યાની મુને હામ પ્રભુ મલ્યા-
ની મુને હામ આંખડલી ટોઇ રહી. છઉં. ૩

ખ્યાલ ૨૨ મો. ચાલ સદર.

સુરજ સ્વામી પનીયાં ન જાઉં, મેરો મેંદીઆકો રંગ ઉડી જાય. ડોઢ
સુરજ ઉગત હે ધુપ પડત હે, મેરો ગોરડો બદન કરમાય. ૧
દુર દેશકી મેંદીઆં મંગાદઉં, મેરા હથડા રંગુતો લાલ થાય. ૨
જમુનાંકી ગાગર મેરે શીરપર ડારી, મેરી પતલી કમલ લચકાય. ૩

પાંણીડાં જાવું મોએ પવન લગતહે, મેરો આછો સારૂડો ઉડી જાય. ૪
બાઈ મીરાં કહે પ્રભુ ગીરધરના ગુણ, મેરો કમલ ચીતલાય. ૫

ખ્યાલ ૨૩ મો. ચાલ સદર.

જલભરન જાત જમુનાકે ઘાટ, એક ઠાઠ સેના જુક કામનીઆં. ટેક.
જલ ભરત ભરત પાંણી ઉલટી ગયો, મેરે શીરસેં ફુટી ગાગરીઆં. ૧
ચીતાકે જેશી પતલી કમર, વાંકે જુવકે કાલી નાગુંનીઆં. ૨
કોઇ કહે ગોકુલકી ગોવાલન, કોઇ કહે બ્રજ બાસુનીઆં. ૩
ચંદ્ર સખી ભજો બાલકૃષ્ન છબી, ચરન કમલપર ચાપનીઆં. ૪

ખ્યાલ ૨૪ મો. ચાલ સદર.

મુને સામેરે દીની ગાલીરે, જલ કેશે ભરૂ મેરી વાલી. ટેક.
ગલીઅનસંગ લાગ્યો ડોલેરે. મેરો હસી હસી ઘુંઘટ ખોલે;
જોબન મદમાતો બોલેરે, મેરો નીરખ રૂપ સંગ તોલે; ૧
પ્યારો મધુરસ બેન બજાવેરે, મોએ દેદે સેન બુઝાવે.
પ્યારો લાજત ગારી ગાવેરે, મોરી સાસુ નણદીકું સૂનાવે. ૨
પલકનમેં જાદૂ મારયારે, મોએ બીનાં બાંકશે ડારયા;
મોએ દશ ગયો કપટી કાળોરે તમે સખીઅન અરથ બીચારો. ૩
સામ સખી બશકીનોરે. મેરો તન મન ધન હરલીનો:
મુને હાલ બેહાલ કીનોરે; મુને મધુર તણો રસ દીનો. ૪

ખ્યાલ ૨૫ મો. ચાલ સદર.

મોહનામે ગુજર બરશાનેકી; મેરો નાદક માંડી રડ. ટેક.
પાંચ ટકેકી તેરી કામળીઆં છેરે, વામે કરત ગુમાને;
થૈયા થૈયા વામે કરત ગુમાન, ૧
ઘેન ચરાવે તું તો નંદબાવાકીરે, મોસે માગત દાન;
થૈયા થૈયા, મોસે માગત દાન. ૨
રત્ન જડીત્ર મેરી હીડોણીઆં છેરે, હીરલા જડીત્ર અમુલ;
થૈયા થૈયા હીરલા જડીત્ર અમુલ. ૩
એક હીરો મેરો જાયગો હોરી, તો તો તેરી સઘરી ગાયનકો મુલ;
થૈયા થૈયા, સઘરી ગાયનકો મુલ. ૪

દાન દધીકો કભુ નહી આપુંરે, મોપે નંદબાવાની આંણ;
થૈયા થૈયા, નંદબાવાની આંણ. ૫
કશ્ન જીવન લક્ષમીદાસકે પ્રભુ પ્યારે, મોંપે કઇ પેર કરૂં બખાન;
થૈયા થૈયા કઇ પેર કરૂં બખાન. ૬

ખ્યાલ ૨૬ મો. ચાલ સદર.

સામરીઓકી લટક ચાલ, પીયા મોરે મન બસ ગઇરે. ડોઢ,
મોર મુગટ પર અતીક સોહાવત, લે બંસી પર ફુંક બજાવત;
લટકાંની નાગન લટક રહીજી, આ મેરે મન બશ ગઇરે. ૧
બન દેખે મોએ પડત ચેન, પીયા બીન કેશી કટત રેન;
હરી બીના કીયા કરૂં મોરી સજની, તન મન ધસ ગઇરે, ૨
લખ્યા લલાટ મટે નહી મોહન કુટીલ કરે કોઇ લાખ જતન;
આજ પછી માધુબનકા કુંજનમે, પરવસ પડ ગઇરે. ૩
સબ સખીઆં મળી ગગળ ગાવે, મોતીઅન ચોક પુરાવે;
ચંદ્ર સખી ભજે બાલ કૃશ્ન છબી, ચરન કમલ ચીત રેનરે. ૪

ખ્યાલ ૨૭ મો. ચાલ સદર.

બરશાનેકી ડીગર બતાન દે, ચુકી બતાઇ દે મેં ભુલી બતાઇદે
પીળા પટકે વાલે છેલ બરશાનેકી ડાગર બ ડોઢ
મેરી સગકી સાહેલીયાં સબવે ગઇ, મેં ભુલી પડી આગેર. ૧
બ્રખુભામ બાવેકી મેં બેટીઆં, મેરે જાનાં દાદાજીકે ઘેર. ૨
દયાકા પ્રીતમકી મેં દાશીઆં, તુમ અહીઆં રહીઓ તો કરૂ ટેલ ૩

ખ્યાલ ૨૮ મો ચાલ સદર.

દોષ નહિ મન મોહનસે, જીને બાંસુરુરે ઉનકી બંશીરે. ડોઢ.
બન ઢુંઢત બાંસ કટાઇ દારૂ, નહીં નીપજ બાંશ બજે મોરલીરે. ૧
તેરી જાત ભાત સઘરી જાનુ, તેરી ગાંઠ ગાંઠપર હેર શરીરે. ૨
મેં બ્રશાવો બ્રજકો તુને દફગી, બજત તજતહે તું મોરલીરે. ૩
પુરસોતમ પ્રભુકી પ્યારી મોરલીઆં, ચરન કમલપર ધરે બંશીરે. ૪

ખ્યાલ ૨૯ મો ચાલ સદર

મત રોકોરે હો કાના મેરે દધી બેચન જાનાં જાનાં જાનાં જાનાં. ડોઢ.

કોરીસી ગાગર હુંજરોશો દધી મેરો બીગરજાત નંદનાલલા નંદનાલાલા નંદના ૧
જઇ પોકારૂ રાજા કંશકી આગુ નેરો વાસ નહી મથુરામાં મથુરામાંમથુરામાં ૨
અમે મૈયારા રાજોકંશના કેવાએ તમે દાન માગો છો શેનાં શેનાં શેનાં. ૩
અથ બાચ ઝઘડો લાગી રહ્યો છે તમે છોડો છોડો નંદનાલાલા નંદ
લાલા નંદલાલા. ૪
પુરશોતમ પ્રભુકી છબી નીરખત, મેરો ચરન કમળ લપટાના લપ
ટાના લપટાના ૫

ખ્યાલ ૩૦ મો. ચાલ સદર.

કાનો હાડો બ્રજ બનપે, ગીરધારી લાલો હાડો બ્રજ બનપે ટોક.
ગરજ લરજ ગીરીધર કુવરસે ઇંદ્ર કોપ ચડયો ભારી સંબ સખીઅન
આનંદમે હરખે નંદ બાવાસેં ડરતે ૧
તીન લોક અપુને ઘેર રાસે શેસ નાગનકી ફનપેરે, જો નર હરશે તુટ
પડી તો કોન છુટે ગોકુળમેં.
બંદ્રાબનકી કુંજ ગલનમેં સેહસ્ત્ર ગોપી એક કાનારે, બ્રજકી સબ્બી
સબ મોરલીની મુખ મોરલીકી ધરપે.
બેઠ કદમપર બંશી બજાવે તીન લોક સુની તેનેરે, પુરશોતમ પ્રભુ
છબી નીરખત ચરન કમલ છીન ધરપે

ખ્યાલ ૩૧ મો. ચાલ સદર.

કામણ દીશે કાનુંડા તારી–આંખમાંરે. (બે વાર) ટોક.
મન હરી ચીતડુ ચોરયું તીઆં કટાક્ષ કાજળ સારયું, અટપટી
આંખે ઝીણું ઝાંખ્યમાંરે. ૧
અખશીખ રૂપ દીશે રઢીઆળો, લટકો સઘળો કામણગારો;
ભ્રગુટી ભુરકાવી ભુરકી નાંખ્યમાંરે. ૨
વાલા પાશ વશ કરણી વાણી, તારૂણીના નામની લીઓ છો લાણી;
છાનાં કુંજર રાખ્યાં પીંજર પાંખમાંરે. ૩
દયા પ્રીતમ ગુણુ નીરખી ગાએ, આ સુખ મુખથી ન કેવાયે;
આવડી આતુરતા શીદને સાંખ્યમાંરે. ૪

ખ્યાલ ૩૨ મો. ચાલ સદર.

ચાલો સખી અપને દેખન જઇએ, રઘુવીર રથ ચડી આવતહેરે ટે.

રામ લછમન ભરત શત્રુઘન, હનુમંત ચમર ઢળાવત હેરે. ૧
ઝાંઝ પંખાજ વેણાજંત્ર બાજે, નારદ બેન બજાવતહેરે. ૨
મોતનકી સોલરીઆં લટકે, હીરા હીરા લાલ લુંટાવતહેરે ૩
તુલશીદાસ આશા રઘુવીરકી, રઘુવીર અજોધામે મીલતહેરે ૪

ખ્યાલ ૩૩ મો. ચાલ સદર.

શ્રી રૂક્ષમણી મોહી. બ્રજ બીસરત નહી. (બે વાર) ટેક.
જાદીન છોડી હે મથુરાં નગરી, ગોકુળકી છબી નાહી.
પીતા નંદબાબાકી માતા જશોદા, તીલખ તીલખ મન માંહી. ૨
સગારે સોનેકી ખડીહે દ્વારીકાં, ગોકુલકી છબી નાહી. ૩
પુરશોતમ પ્રભુકી છબી નીરખત, વાસો વસીએ ગોકુળ માંહી ૪

ખ્યાલ ૩૪ મો. ચાલ સદર.

પનઘટપર મોરી ગાગરીઆં, નીર દહી સામ તોડદીયે. ટેક
અચક મચક બલ ખાય રહી, લટ છુટત કાલી નાગુનીઆં ૧
સોનેકી માળા ધરી ગલે બીચમેં, ચમકે જેસી દામનીઆં ૨
જલ ભરન જાત જમુનાં કે ઘટ, એક ઠાઠ ન ઠાડી કામનીઆં ૩
પુરશોતમ પ્રભુકી છબા નીરખત, ચીત લગ્યો જેશી સામનીઆં. ૪

ખ્યાલ ૩૫ મો. ચાલ સદર.

સુનોને ક્રશ્ન નંદજીના લાલ, બંસરીઆં બાજ રહી બનમે ટેક
સજન તેરે હાથમેં ગજરારે, લગાયા સારી રેનકા મજરા ૧
સજન તેરે હાથમેં ફુલીઆં, પાડોશણ દેખન જલીઆં ૨
સજન તેરે બાગમેં જાતીરે, ઝોલા ભરફુલકા લાતી. ૩
આધે તો મેરે યારકું દેતીરે, આધે મેરે સેજપર બીછાતી. ૪
સજનના હાથમેં તોતારે, કબુ હસતા કબુ રોતા. ૫
સજન તેરે હાથમેં બંશીરે, જેહીરામ ગયા છે હંશી. ૬

ખ્યાલ ૩૬ મો. ચાલ સદર.

જાઓ જાવરે સજન, તેરી જુઠી જુઠી પતીયાં; મત કરો બાલમ અમસે ગતીઆં ટેક.
તુમ હો ઠાકોર મથુરાં નગરકે, અમ બ્રજવાશી ગોવાલન ગુજરીયાં. ૧
રેન આંધારી નગનવા ન સુઝે, મારતો ચાલ્યો બંશીવાળોરે કનૈયો. ૨

બાલુંદી પ્રીત અટારીસે ચઢના, ઓછલી પ્રીત કટારીસે મરનાં. ૩
બાઇ મીરાં કહે પ્રભૂ ગીરધરના ગુણ, હરીકે ચરનમેં રેત મુગનીઆં.૪

ખ્યાલ ૩૭ મો. ચાલ સફર.

તુમ અહી રહયો રામ રશીઆ, તેરા સામરી સુરત દીલ વશીઓરે.ટેક.
ઊંચી ઊંચી મેડીપર પલંગ બીછાદઊં, તે પર ગાદી તકીઆરે. ૧
બ્રજ બીનતાકો સંગ છોડકે, માધુબનમેં જઇ બશીઆરે. ૨
પુરશોતમ પ્રભુકી છબી નીરખત, તુમ દેખીને નેનાં હશીઆંરે. ૩

ખ્યાલ ૩૮ મો. ચાલ સોરઠી મલાર.

કુબરીને જાદુ ડાર્યો, મેરા પ્રાન જીવન ધરૂ નાયારે. ટેક.
કંસ મારીને તમે શુરે કમાણ્યા, એવી કુબજામાં શું લલચાણ્યારે. ૧
કંસેકી દાસી કુબજા રાની, ઇધર બતાવો સારા શારારે, ૨
ઔાવધ બુટી કછુ કામ ન આવે, કીઆ કરે વઇદ બીચારારે. ૩
આછો નીર જલ જમનાંજીકો, કાઊં પીવન નીર ખારારે. ૪
સુરદાસ કહે પ્રભુ તુમારે મીલનકું, જીવન પ્રાન હમારારે. ૫

ખ્યાલ ૩૯ મો. ચાલ સોરઠી મલાર.

માધુવનમાં બોલે મોરાં, સર રેનના ઝકોલારે. ટેક
રૂમ જુમ રૂમ જુમ મેહુલા બરસે, કોયલ કરત કાલોલારે. ૧
રેન અધારી કાલી બીજલી ચમકે, જમુનાં દેત હીલોળારે. ૨
પુરશોતમ પ્રભુકી છબી નીરખત, ચરનકમલ ચીતચોરારે. ૩

ખ્યાલ ૪૦ મો. ચાલ સોરઠી મલાર.

ગોરી અપુનો દામ ખોટા, વામે ગોરી દોષ કહો કુબરીકોરે. ટેક.
કુબજા દાશી કંશ રાંયકી. નંદ બાવાજીતો છોરારે ૧
પ્રીતમ પ્રતીયાં કીઊં નહી ભેજે, કીઆ કાગલકો તોટારે. ૨
કુબજાકે લીખતો સંકેલી, હંશ કાગકો જોડોરે. ૩
ચંદ્રસખી ભજો બાલકશ્ન છબી, કુબજા બડી કાનો છોરારે. ૪

ખ્યાલ ૪૧ મો. ચાલ સોરઠી મલાર.

રતનારે નેનાં જાકે, મુની સંગ બાલક દોનું કાંકેરે. ટેક.
રવી શશી કોટ બદનકી શોભા, ગવર સામ તન જાકેરે. ૧

રઘુવીર લછમન માતા કૌશલ્યા, દસરથ નામ પીતાકેરે. ૨
મુનીકો જગન કરયો પરીપુરણ, ગ્રેહ આએ રાજાકેરે. ૩
સબ સખી મલી ચલી જાનકીં, પુજન કરન ઉમાકેરે. ૪
તુલશીદાસ આશા રઘુવીરકી, બાંગાએ લખ્યા સો બીનાકેરે. ૫

ખ્યાલ ૪૨ મો. ચાલ ઠેગો

અરજ કરે તોરી કામની, પીયા મત જાઓ પરદેશાંરે. ડોઢ.
કાગદ હોયનો બાચી લઉ મેરો કરમ વચ્યો નહી જાયરે. ૧
બાલક હોયતો તેડી રખુ, મેરો જોબન લુટ્યો જાયરે. ૨
નહી ગજ્યો નહી ગડવડયો, નહી બરશાડી મેહ;
જબ જાગુ તબ એકલી પીયા, કટારી ખાકે મરીએરે, ૩
સાહેબ ચાલ્યો ચાકરી, હાથમે લેકર બંદુકારે;
અમને તેડી સંગચલો પીયા નીકર કરો દો ટુકારે. ૪
હંસકું સરોવર ઘણાં, કૃપ ઘણાં બ્રમેશ,
સુધનકુ સજન ઘણાં પીયા, મત જાઓ પ દેશાંરે- ૫

ખ્યાલ ૪૩ મો. ચાલ ઠેગો

હો બ્રજનાગ લાલ લાડીલે, તોરે સગ લાગ, મોરો નેડો. દોઢ.
નેડો લગાડી પરદેશ પધારયા, જીવનસે કરવો સનેડો. ૧
લોકડીઆની લાજે વાલા છંડસો ન છુટે; પકડીગો છબીલાકેરો છેડો- ૨
દાસનો દાસ ચરનરજ માગે, કરગ્રહી અમને સંગ તેડો. ૬

ખ્યાલ ૪૪ મો. ચાલ ઠેગો.

મેં ન જાનુ તેરા રામ કેસાહે, મેં ન જાનું તેરા રામકેસાહે. ડોઢ.
મેં જત ચડકે મુલ્લાં પોકારે, કાં તેરા સાહેબ બેરાહે કીડીકે પાકમે
નેપુર બાજે ઓબી સાહેબ સુનતાહે. ૧
પંડીત હોકે વેદ બની બેઠે, લંબી માલા શીરતાહે ઉનકે અંતર કપટ
કમરની ઓ ી સાહેબ જાનતાહે. ૨
કોડી કોડી માયા જોડી, ખોદ જમીન મે ધરતાહે, ચલનકી ચીંતા
નાહીને, રેનકું દીલ ચાહતાહે. ૩
હીરા હોયસો પરખી મંગાવું, પથરાકું પરખાવતાહે, કેત કબીર સુને
પામર પ્રાણી, હરી જેસેકું તેસાહે. ૪

ખ્યાલ ૪૫ મો. ચાલ ઠેગો.

કેસે જાઉમેં પનીઆં, રોકે પનઘટવા, ડોઢ
મોર મુગટ શીર છત્ર બીરાજે, કાને કુંડલ વારી પેરે પટવા ૧
જમુનાંકે તીર વાલો ધેન ચરાવે, બંશી બજાવે વાલો જમુનાકે ત્રટુવા.૨
પુરશોતમ પ્રભુકી છબી નીરખત, કોટી વીઘન દુખ મટવા. ૩

ખ્યાલ ૪૬ મો. ચાલ સદર.

સરદ રેન ઝુકી રહી બનમે, સો મોરલી અધર ધરેરે. ડોઢ
કુંકન કંકન નેપુર બાજે, ગલે મોતીઅનકી માલરે, બાજુ બંધ સુ-
રતકી જોતી; સો કુંડલ મુગટ ધરેરે. ૧
શ્વાન સુત વહે તાપ ભરીયો, સૂત પતી છાંડ ચલે હે, હરી દરશનકી
ભઈ પ્યાસી. પ્રભુ ચરનન જાય પરેરે. ૨
દેખત સુંદર રૂપ માધુરી, તનકો સુત્ર હરેરે સુરદાસ પ્રભૂ મનકો
મીથ્યો ચીત હરને રાસ કરે, સો મોરલી અધર ધરેરે. ૩

ખ્યાલ ૪૭ મો ચાલ સદર.

રૂમઝુમ રૂમઝુમ બરસે ગરજે, ચુમકે મોરા ધીરજવારે. ડોઢ.
રેન અંધારી કાલી બીજલી ચુમકે, કેસે જાઉ મેં જળ ભરવા, ૧
શ્રાવન આયો પીઉ ઘેર નાયો, કેસે રહે મન ધીરજવા. ૨
પુરશોતમ પ્રભુકી છબી નીરખત, ચરન કમલપર જાઉ વરવા. ૩

ખ્યાલ ૪૮ મો. ચાલ સદર.

વામે ગોરી અમનેરે કીઆ કેની તેરી ચોરી, રાધા ગોરી. ડોઢ.
સાથ સખી મલી પનીયાં નીકસી, બીચમેં ચલે રાધા ગોરી; રાધા ગોરી.૧
મોર મુગટ પીતાંબર શોહીએ, મુખપર લંગર લરતોરી. ૨
પીયાકી પગડીયાં પીયાકી ચુંદડીઆં, સબ ખેલે રાધે ગોરી. ૩
પુરશોતમ પ્રભુકી છબી નીરખત, ચરન કમલ ચીત પોરી. ૪

ખ્યાલ ૪૯ મો ચાલ સદર.

જુવાની હે દીવાની મત કરીઓ કોઇ ગર્વ ગુમાની. ડોઢ.
ચાર દીનકી ચાંદ ચટકી જેમ અંધારી રેનરે, જેમ જેમ જોબન
જાતહે વારી ઘટત ઘટત ઘટી જાય. ૧
ઘેરી ઘેરી નંદીયાં સંખ જળ છળકત આવત પાની પૂરરે, સુક ગઇ
પીયા ઓહી જમીનપર ઉડન લાગી ધુળ. ૨

ક્યે કાટકી બની ગાડલી ઉપર ભરીઆ ભારરે, ત્રુટ ત્રુટ પીયા ત્રુટ
ગઇ વાંકા સાંધા નહી લાગે સાર. ૩
ધન જોબનકા ગર્વ ન કીજે જાતાં નહીં લાગે વાર, કહે હરદાસ સુ-
ઘડ બંદા સાહેબ નામ સંભાળ. ૪

ખ્યાલ ૫૦ મો. ચાલ ઠુંબરી.

દેતા જઇઓ સામરવા બીડી પાનનકીરે. ટેક.
કાથા ચુના વારી લવીંગ શેપારી, બીડી બની બહુ માનનકી. ૧
તુમ હો નંદજુકે છેલ છબીલે, મેંતો દુલારી બ્રખુભાનનકી. ૨
એક બીડી મેરી સાસુ નણંદકી, દુસરી બીડી મેરા લાલનકી. ૩
પુરશોતમ પ્રભુકી છબી નીરખત, મેંતો દાસી તેરા ચરનનકી. ૪

ખ્યાલ ૫૧ મો. ચાલ ઠેગો.

મેં દાલી બંધ તેરા બાઇ, મેં દાલી બંધ તેરા. ટેક.
ડગમગ ચાલ છાંડ દે ગોરી ઘટે બસે પીયા તોરા, જાકો પીયા ચાહી-
સે સંગી કયા સામલ કયા ગોરારે. ૧
આપે માળી જગ ફુલવાડી કલી કાલીકા તોરા, કચી પકીકી દરદ નાં
જાને મન માને ફુલ તોરારે. ૨
કંકન કંકન મેલ બનાયા લોક કહે ઘર મેરા, ના ઘર મેરા ના ઘર
તોરા ચીટીઆ રેન બીશેરારે. ૩
આધી રેન બપૈયા બોલે બનમેં બોલે મોરા, કેહેત કબીર સુનો પામર
પ્રાણી મન માને ફુલ તેરારે. ૪

સામકલ્યાણ ખ્યાલ ૫૨ મો. ચાલ ઠેગો.

દેજા દેજા રાધે રાની મોરલી હમેરી, બંસુરી હમેરી. ટેક.
નહી તો સોનેકી બંસી નહિ તો રૂપેરા, બાંસકી બાંસરીઆં લીની ચોરી. ૧
કાયસે બજાવો રાધે કાયસે સુનાવો, કાયસેં ગવાં ઘેરરે ૨
મુખસેં બજાવો કાના કાનસે સુનાવો, લકડીસેં લાવો ગવાં ઘેરી. ૩
બાઇ મીરાં કહે પ્રભુ ગીરધરના ગુણ, ચરન કમલ ચીત હેરી, ૪

સામકલ્યાણ ખ્યાલ ૫૩ મો ચાલ ઠેગો.

સાંમ તોરી બંશી પ્યારા તોરી બંસી, મોએ દીઓ તો બજાવું. ટેક.
જે જે રાગન હોત તો બંસીમેં, તે તો મેં ગાઇકે સુનાવું. ૧

ઐકી મટુકી પ્યારે શીર ધરે મોહન, મેં તો દધી દાન ક
તુમારે શીરપર વેણી ગુથાવું, મોર શીરપર મુગટ ધરાવું.
કુંજન કુંજન શીર નહીં મોહન, મેંતો બૈયાં પકડ મનાવું, ૪
સુરસામ કહે પ્રભુ કીયું નહીં રાધે, મેંતો નંદલાલ કહાવું. ૫

ખ્યાલ ૫૪ મો ચાલ ઠુંમરી.

અંગના મેં ઉભી ઉભી વાટ નીહાળું. ટેક.
જોશી પુછું બાહ્મ પંડીત પુછું, આજો નીકો બચન બીચારૂં. ૧
હીરા લાલ ઝવેરી પાનાં. મેતીઅનકો માગ સમારૂં. ૨
પુરશોતમ પ્રભુકી છબી નીરખત, ચરન કમલપર વારૂં. ૩

ખ્યાલ ૫૫ મો ચાલ ઠુંમરી.

અરે બ્રજરાજ કુંજ બીહારી, તેરી બંશી મનોહર પ્યારીરે ટેક.
વેંતો બંસી બજાઇ માધુબનમે, વાંકો વરેહ લાગો મારા તનમેરે. ૧.
તેંતો બંસી બજાઇ કીંચી ઘેલો, કાનુંને ખીલક મેલી મેરીરે. ૨
મેંતો ગઇતી જમુના આરે, મુને વશ નંદદુલારારે. ૩
બ્રહ્માનંદ કહે મોહન પ્યારી, નહીં રાખું તેનુથી ન્યારી. ૪

ખ્યાલ ૫૬ મો. ચાલ ઠુમરી.

પ્રેમ ધરી પ્રભુ ભજન કરો, મુઢમતી અજ્ઞાની પરનીંદા તજોરે. ટેક.
અંગે તેલ ફુલેલ લગાવત, જોબન જોર જણાવતહેરે. ૧
મુંછ મરડી પાઘ સમારત, પર ત્રીસુ નેહ લગાવત હેરે. ૨
કબુદ્ધી ચીતમાં કદીન ધરો, દીલમા પ્રભુથી તમેજ ડરેરે. ૩
કેહે દાસનો દાસ હરી ભજનવીના, ભવસાગર શીરીતેજ તરોરે. ૪

ખ્યાલ ૫૭ મો. ચાલ ઠુમરી.

રાજ મારા મુખડાંનું માંડણુ મોતી બેવાર બોલવું) ટેક.
મેં જલ જમુનાં ભરન ગઇતી, મોતીડું ખોયુ મુખ ધોતી. ૧
એકેકું મોતી મેરૂ લાખ ટકેકુ આ મોતી ગોતું છું રોતી રોતી. ૨
પુરશોતમ પ્રભુકી છબી નીરખત. ચરન કમલ ચીત પોતી. ૩

ખ્યાલ ૫૮ મો. ચાલ ઠુમરી.

શ્રીજી અમેરા એસા રસીઆ, મુજ બોલાવે ઘડી ઘડી. ટેક.
મોર મુગટ પીતાંબર સોહીએ, બંસી બજાવે વાલો કદમ ચડી. ૧

સબ સખીઅનમેં રાસ રચ્યોહે, દરસન દેવે ઘડી ઘડી. ૨
દોડ દોડકુ દરસન પાવે, ઝાપટ વાગે તડા તડી ૩
નંદલાલ પ્રભુકી છબી નીરખત, શ્રીજીકે ચરનમેં જાય પરી. ૪

ખ્યાલ ૫૯ મો. ચાલ ઠુમરી.

સામરો ન જાણે મોરી પીડ, કનૈયો ન જાણે મોરી પીડ, એલી પરરરર.
મેં દધી બેચન ગઇતી બંદ્રાબન, સામરાને ખેંચ્યો મેરા ચીર;ચીર ચીર ફાટો ચરરરર. ૧
મેં જલ જમુનાં ભરન ગઇતી, સાંમરવાને છાંટો મોપે નીર છાંટયો છરરરર ૨
બંદ્રાબનમે રાસ રચ્યો હે, હરીઆં અમારા ચીત; ચીત ચાલ્યાં ચરરરર ૩
સુરદાસ પ્રભૂ તુમારે મીલનકું, બંસરીકો ફેંકયો મોપે તીર તીર તીર વાગ્યો તરરરર.

ખ્યાલ ૬૦ મો. ચાલ ચાલતી.

પાણીડાં કેની મસે જાઊ, મુને મળે ધુતારો ઓગયો કાન. ડોદ.
બંદ્રાબનમેં રાસ રચ્યો હે, સોલસેં ગોપીમાં ઘેલો કાન. ૧
આ કાંઠે ગંગા વાલા ઓલે કાંઠે જમુનાં, બીચમે ગોકલીઆં રૂડાં ગામરે ૨
બંદ્રાબનમેં ગૌધન ચારે, મોરલી બજાવે ગેલો કાન. ૩
સોના હીંઢોણી માર રૂપલાનું બેડું, હલકો લાગે છે મુને ભાર, ૪
આ મંદિરીએ મારી જેઠ જેઠાણી, સામેં મંદિરીએ મારો સામ. ૫
બાઇ મીરાં કહે પ્રભુ ગીરધરના ગુણ, ભેળા વસોની ભગવાન. ૬

ખ્યાલ ૬૧ મો, ચાલ ચાલતી.

મારા સ્યામ કયારે મળશો, પાતળીઆજી બોલે પળેનરે. ડોદ.
આનીને વડીએ વાલા આહુને પગલે, વીઠલ વર વેલા વળજોરે, ૧
શોલસેં ગોપીના વાલા મંદિર તજીને, કુબજાને મોહોલે વશીઓરે. ૨
કુબજા દાસી પ્રભુ કંસરાયકી, એહુનાં કહ્યા તમે કરશોરે. ૩
પુરશોતમ પ્રભુ પ્રાણ હમારા, ચરનકમલ ચીત ધરશોરે. ૪

ખ્યાલ ૬૨ મો. ચાલ સદર.

હાંરે લટકારો સામરાઓ ગીરધારી, ગીરાવરધારી વાલા કુંજબીહારી
મુને મારી છે નેન કટારીરે. ડોદ.
મોરમુગટ પીતાંબર સોહીએ, કુંડલકી છબી ન્યારીરે. ૧
હાંસ્ય મજાતા વાલો જમનાંન તીરે, રંગ રસીલાપર વારીરે.

રૂમ જુમ રૂમ જુમ નેપુર બાજે, સંગે છે સ્યામને પ્યારીરે. ૩
પુરશોતમ પ્રભુ પ્રાણ સ્નેહી, ચરન કમલપર વારીરે. ૪

ખ્યાલ ૬૩ મો. ચાલ સદર.

છૈયાં છૈયાં છૈયાંરે, દોનું હાડે કદમ કેરી છૈયાં. ટોદ.
ગૌરવ વરન એક સામ વરન હે, સામકો નામ કનૈયારે ૧
મેં જલ જમૂનાં ભરન ગઇતી બીંચમેં મળ્યારે કનૈયારે. ૨
ગૌર વરન એક સામ હમેરા, શીરપર મુગટ ધરૈયાર. ૩
પુરશોતમ પ્રભુકી છબી નીરખત, રહ્યા મેરે નેનમેં સમૈયારે. ૪

ખ્યાલ ૬૪ મો. ચાલ ચાલતી.

સીશ ધરી મહીના મથની, મુખ, બોલત હે ગોપાલ હરીસો, ટોદ.
બ્રજકી બીથની સબ ફીર ચલી, જમુનાં તટ કુંજન જાય ખરી ૧
કહે વૃક્ષસુ મેં કબકી ફીરતી, જની લઊં તો મેં જાઉં ફરીરે. ૨
જટ ચઇતકીન સુધ ભુલ ગઇ, છબી છાંડ રહી નટ નાગરનીરે. ૩
પુરશોતમ પ્રભુસે પ્રીત લગી કુલકા, નામ બેદ સબ વીસરીરે, ૪

ખ્યાલ ૬૫ મો. ચાલ સદર.

મહાદેવ કહે સુનો પારવતી, બીજીઆ મત દોહો ગમારનકું. ટોદ.
બાલક પીએ બકવાદ કરે, અબ બુઢા પીએ જખ મારનકું ૧
જોગી પીએ જપ ધ્યાન ધરે, રહે રામકા નામ સુધારનકું. ૨
ક્ષત્રી પીએ રણક્ષેત્ર લડે, ગજ હસ્તીકે દંત ઉખાડનકું. ૩
તુળસદાસી આશા રઘુવીરકી, ચરન કમળ ચીત લાવનકું. ૪

ખ્યાલ ૬૬ મો. ચાલ સદર.

ગોવીંદ કૃશ્ન હરી ભજી લે મન, ગોવીંદ કૃશ્ન હરી. ટોદ૦
કૃશ્ન કહેતાં તુન દામ નહીં બેસેરે, છુટત નહીં ગઠરી. ૧
આ કાયા કાલકી પૂતલીરે, ક્ષણમાં જાએ પડી ૨
દો ઘડીકા વીસરામ કીયા હે રે, દુનીઆમાં ગર્વ ભરી. ૩
જ્યાં મુખે કૃશ્ન નહીં ઓચરયોરે. ત્યાં મુખે ધુલ પડી. ૪
સુંદર કહે શેઠ ગોવીંદ ભજીલેરે, દ્રઢ મન એક કરી. ૫

ખ્યાલ ૬૭ મો. ચાલ સદર.

ગોવીંદ કોન સંભારે સુખમે, ગોવીંદ કોણ સંભારે. ટેક૦
અપના લાભ લોભકે કારનરે, ચલત પંથ નીઆરે. ૧
એક જીવને પોખનકે કારનરે, અનેક જીવકું મારે. ૨
મારેસેં કેસ બચેગો, દાવ ન પડયોહે તુમારે. ૩
ભોંય પડયા પછી સોચ ન લાગ્યોરે, અતી કઠીન દુખ ભોર. ૪
સુર કહે શેઠ ગોવીંદ ભજી લે, સો તાકું તો ઉગારે. ૫

ખ્યાલ ૬૮ મો. ચાલ સદર.

સઘરી વટે મેં ઢુંઢ શીરી, બીંદ્રાબન મોગે સામરીઓરે. ટેક૦
પગ ધરત ધરત પાઉં ફુલી ગયો, પનઘટવા ગાગર ઉલટ ગયરે ૧
ઢુંઢત ઢુંઢત મોએ સાંજ પડી, મોએ ના સુની તેરી બાંસુરીઓરે. ૨
જાત એ ગલી મોએ રોક રહયોરે, શીર બાંધત ટેરી પાઘડીઆરે. ૩
પુરશોતમ પ્રભુ આયે અચાનક, બેરમ ભએ તેરી વાંસુરીઆંરે. ૪

ખ્યાલ ૬૯ મો. ચાલ ઠેગો.

નાહી કીનોરે તેં હરીકો સ્મરણ, સબદીન વૃથા ગયો તેરો સબદીન.ટે૦
જુગ બંધનસેં બંધન નાહી, જે કેઇ આય પડયોરે;
પડયા પછી કો નહી નીકસેગો, કોટી ઉપાય કરે કરેરે. ૧
બાલાપનમે ખેલ ગુમાયો, અબ તું તરૂન ભયોરે;
વૃધ ભયો કફ વાયુન ઘેર્યો, તેરો દુખ નહી જાત સંયો સયોરે. ૨
કરસેં દાન પુન્ય નવ કીનો તીરથ, પાંઉ ન ધરયોરે; કામ ક્રોધ મદલો-
ભ મોહ, છલ શીખત નયો નયોરે. ૩
ભવસાગરકી ઘેરી નદીઆં, સબ જીવ જાત બચોરે; સુરદાસ ગોવીં-
દ ભજન વીના, કોઇ નહી પાર પડયો પડયોરે. ૪

ખ્યાલ ૭૦ મો. ચાલ ચલતી.

બખુમાન લટી પેરે ચુડીયાંરે, આવ મહારાજ મીનીઆર ભઇ. ટેક૦
લેચુડીયાં ગોકુલકું સીધાએ, બેચત હે અલીયાં ગલીયાંરે. ૧
અંગરા પકર મેરા પોંચાગી પકડયા, નહી પેરૂ તેરી ચુડીયાંરે. ૨
ચંદ્ર સખા ભજે બાલકરન છબી, નહી પેરૂં હરકી ચુડીયાંરે. ૩

ખ્યાલ ૭૧ મો. ચાલ સદર.

કોન બન ઢુંઢું માઇ. મેરા છોટાસા લછમન. ટે'ક.
રાઇ આગનમેં રમતા બાલક રમ ગઇ જોગીડકે સંગ, માતા કોશલ્યા
ઢુંઢત નીકશી ખબર ખોજ નહી પાઇ. ૧
શ્રાવન ગરજે ભાદરવો ગરજે કોન ચલે પડવાઇ, અગ્ની બીજ બીછે
કોન ચલતહે રામ લછમન દોનું ભાઇ. ૨
આગે આગે રામ ચલતહે પીછે લછમન ભાઇ, જીનકી પીછે ચલે
જનકી છત્રકો હનજ ધાઇ ૩
રામજી બીના મેરી સુની અજોધા, લછમન બીના ઠકરાઇ, સીતા
બીના મોરી સુની રસોઇ કોન કરેગો ચતુરાઇ. ૪
રાવણ મારી રામ ઘેર આઇ અજોધા ફીર વસાઇએ, તુલસીદાસ પ્ર-
ભુ તમારે ભજનકું ઘેર આઇ દોનું ભાઇ. ૫

ખ્યાલ ૭૨ મો. ચાલ સદર

દોત કલમ હરને શાહી મંગાઇ (બે વાર) ટેક.
પેલે નામ હર અપના લખીઆ, પીછું લછમનકી લડાઇ. ૧
મેઘનાદ રાવનકો બેટો આણુ કંટકમાં ઠરો, હેરે કોઇ સુરો રામા દ-
લમેંસો, દેદ્રો બાન મોંસે લેવે તો લડાઇ ૨
એતો બચન સુન્યો લછમનસેં અંગ રોશ ધર આઇ, ધજા કાટ લં-
કાસેં ડારી શીશ ઘેર જ્યાં બેઠે રઘુરાઇ. ૩
કેહેત મનોહરી સુનો પીયા રાવણ, તેય સમજાઇ હું ઘરમે, મેઘનાદ
તો બડા અપના. મારલીયા વેરી લછમનકે. ૪
તુલસીદાસ ભજો ભગવાન હરકી લીલા ગાઇ, દીપાવેગી રામચંદ્રકી
ગઢ લંકાપર લછમન જીતેગો લડાઇ. ૫

ખ્યાલ ૭૩ મો. ચાલ સદર.

સુન ગુજરી બીજનાર હમારી, દેદો બંસુરીઆં મોરી ટેક,
કોનકી શીખાઇ રાધે મોરલીઆં ચોરાય, મુખમેં બહાર ડારી બંસુ-
રીઆં. ગોરાસા મુખપર હાથ ડારૂ, રાધે દેદો બંસુરીઆં. ૧
તેરાં શીરપર મૂગટ બીરાજે મેરા શીશપર ચુંદડીયાં, તેરાજ મુખપર
બસરી સોએ, મેરે બંસુરીઆં.

સુત નંદજીકે લાલ કનૈયા, મેં ના દઉગી બંસુરીઆં; બંસી બાજે અંદર ગાજે, બદખાકી લગી રહી ઝડીયાં, ચન ચન ચન પવન ચલતહે, ચુમકત દામનીઆં. ૩

કીટ મુગટપર છત્ર બીરાજે, કુંડલ ઝલકે કામનીયાં; સુર કહે પ્રભુ અંતરજામી લેલો બંસુરીઆં. ૪

ખ્યાલ ૭૪ મો ચાલ સદર

બરસાનેમેં બસકે જોગન હુઇ ડોઢ.

છીલા ઉતાર ડારૂ ચુદડી ઉતાર ડારૂ, બીછીઆં ઉતાર ડારૂં રીસ કરકે;
એક દીન એક દીન મેં એશી ડારૂ, કદરા ઘોઇ ડારૂ જમન કે ધસકે. ૧
સોળસેં ગોપીકું તજકે કુબજા લઇ ગયો નસકે;
જબસેં સામ ગયા દ્વારીકાંકુ, ફીર નહી આએ સામ બ્રજપે. ૨
ગોકુળ ઢુંઢું બીનરાબન ઢુંઢું, કાશી ઢુંઢી ધસકે ગલી ગલી;
ગોવરધન ઢુંઢેગો કીત ગએ સાગ મેસે બ્રજકે તજકે. ૩
જબસેં સામ ગએ દ્વારીકાંકું, ફેર નહી આએ બ્રજપે,
ચંદ્ર સખી ભજે બાલકસ્ન અબકે, સામ ગએ મોસે તજકે. ૪

ખ્યાલ ૭૫ મો. ચાલ સદર.

કોન જાને મનકી ગોવીંદા બીન કોન જાને મનકી. ટોઢ.
હીરાકો પારખુ જાને ઝવેરા, ચોહ ચાહે ધનકી. ૧
જાકે રૂદેમેં રંગીલો બસત હે, તાપ બુજાવે તનકી. ૨
કોન સુને વારી કાંસુ કહીએ, તાસું કહું તનકી. ૩
પુરશોતમ પ્રભુકી છબીં નીરખત, લજયા રાખોને જનકી. ૪

ખ્યાલ ૭૬ મો. ચાલ સદર.

માઇરે સાંમરેને ગોવીંદા, માઇરે સાંમરેને ગોવીંદા. ડોઢ
બીદરાબનગે રાસ રચ્યો હે, મોર નચાવત મોર નચાવત; રૂમઝુમ દારૂમ ઝુમદા રૂમઝુમદા. ૧
જમુનાને તીર વાલે ધેન ચરાવે, હાકત ડોલત હાકત ડોલત પીંગગ પીંગગ પીંગગ. ૨
પુરશોતમ પ્રભુકી છબી નીરખત ચરણ કમલપર શર્ણદા શર્ણદા શર્ણદા.

ખ્યાલ ૭૭ મો. ચાલ સદર

દંતકી પંકજ કુંદ કંદલી, અધુરા ધર પલ્લવ ખેલનકી. ટેક.
ચપુલા ચમકે ધનબી જગહી, ગલે મોત માંલ અમુલનકીરે. ૧
ઘન ઘુઘરમાલ લતા લટકે, ઝબી કુડલ લાલ કપોલનકોરે. ૨
નુછાવર પાન પીએ તુંલશી, બાંલહારી લાલ તોરી બોલનકી. ૩

ખ્યાલ ૭૮ મો. ચાલ સદર.

ચોરે તુમારી આવનકું, સારી રેન રહ્યા દીલમેં ખટકારે. ટે.
લપટ ઝપટવા હુઇ રહી પલંગપે; તુટતો ગયા મોતી નથકારે, ૧
તારા ગીન રેન ગુમાઇ, દેખ ભયા ચંદની ચટકારે. ૨
મેં જલ જમુના ભરન ગઇતી, કના તોર દીઆ શીરકા મટકારે. ૩
ચંદ્ર સખી ભજે બાલક્રશ્ન છબી, ચરન કમલપે ચીત અટકયારે.૪

પદ ૭૯ મું. ચાલ હીચમાં.

બીનરાબનસે આયો હરી રસ, બીનરાબનસે આયો. ટેક
વૈશ્નવ જન પીવનકે કારન, શ્રીવ્રજરાજ પડાયો. ૧
બાંટલીઓ અપની અપની રૂચ, જો જાકે મન ભાયો. ૨
સુરદાસ વૈકુંઠ મધુપુરી, ભાગ્યહી પ્રાપ્તપાયો. ૩

પદ ૮૦ મું. ચાલ સદર

ક્રૃસ્ન નામ ચિત ધરતો જાતુ. (બે વાર) ટેક.
જમકો ત્રાસ સબ મીટ જાયે, ભગત નામ તેરો પરતો જાતું. ૧
આગલ્યો જન્મ અબ પીછલો જન્મ સબ, બબકો જન્મસુધારત જોતું ૨
સુરદાસ વૈકુઠ પુરીમેં, પલો કોઇ ન પકડયો જોતુ. ૩

પદ ૮૧ મું. ચાલ સદર

ઓદીન કોઉં નહી ચીતારો. કુબરી. (બે વાર) ટેક.
બીનરાબનમે ચુનતી લકડીયું, બાંધી લાવતી ભારો. ૧
રાજા કંશકે ઘેર દાશી રહેતી, નીત ઉઠ દેતી બુહારો. ૨
હાથ કટોગે ચંદન મુંઠીઓ, ઘસ ઘસ ગયો જનમારો. ૩
મેલુમેં ચડ પટરાની બેઠી, મોઇલીનો ક્રશ્ન હમારો, ૪
દાસ લક્ષ્મીના સ્વામી રશીક શીરોમણ, મુજને સંસારમેસે તારો. ૫

પદ ૮૨ મું. ચાલ સદર.

કહાં સીખરીસે કામ, ભગતમકું (બેવાર) ડોઢ
આવત જાવત પનીયાં દુટત, બીગર ગયો હરી નામ. ૧
જાકો મુખ દેખે દુખ ઉપજે, તાકુ કરનો પડગો પરનામ. ૨
કુંભનદાશ પ્રભુ ગોવરધન બીના, હું ગજા જુઠો ધામ. ૩

પદ ૮૩ મું. ચાલ સદર.

સામ રંગ સમીપે ન જાવું, મેં આજ પછી (બેવાર) ડોઢ.
કાળો કાળો તેમાં કપટ ઘણેરાં, સામા કપટ એવું થાવું. ૧
મરકટ મેઘ મણુ દ્રષ્ટે ન જોવું, કાજળ નેન ન લગાવું. ૨
કોકીલાનો શબ્દ ન રણું, કાગ વાણુ નવ જોવુ. ૩
લીલાબર કાળો કંચવો ન પેહરૂ, જમનાંમાં નહી નવું ૪
કસ્તુરીની બીંદી કરૂ નહી, જાંબુ વનત્યાક નહીં ખાવું. ૫
દાસ દયાના પ્રીતમ સાથે તનના તાપ બુજાવું. ૬

પદ ૮૪ મું. ચાલ સદર.

લાગે રશીલાં નેનાં સામના, લાગે રશીલાં નેનાં. ડોઢ.
જબ લાગી તબ લગી તન મનું, અબ લાગે સુખ દેના. ૧
જમુનાંકે તિર વાલો ધેન ચરાવે, મુખસે બાજાવે બેનાં. ૨
બીનરાબનમે રાસ રચ્યો હે, રાધે કરત સુખ સેના. ૩
પુરશોતમ પ્રભુકી છબી નારખત, ગાંનો લગાર કેના. ૪

પદ ૮૫ મું. ચાલ સદર.

પ્યાસે અમારે નેનાં દરશનના, પ્યાસે અમારે નેનાં. ડોઢ.
જયા દીનથી મોહન ગયે મથુરા, તા દીનસે નહી ચેનાં. ૧
દીનભર મોય ભોજન ન ભાવે, નીંદગીન બીતી સારી નેનાં. ૨
પુરશોતમ પ્રભુકી છબી નારખત, સરદ રેન સુખ દેનાં. ૩

પદ ૮૬ મું. ચાલ સદર.

નેકુ ન રહયો દુર સમરા, નેક ન રહયો દુર. ડોઢ
જો કછુ સાંવરા દુર રહોગે, પ્રાણ તજાઉં ઝુર ઝુર ૧
તુમારા બીના મેસે ચેન પડે નહીં, રાધે થઇ ચકચુર. ૨

ઇત ગોકુલ ઇત મથુરાં નગરી, બીચમે જમુના ભરપુર. ૩
પુરશોતમ પ્રભુ પ્રાન હમારા, ચરન કમળ હજુર ૪

પદ ૮૭ મું. ચાલ સદર.

દેની હમારો દાન રાધે પ્યારી, દેની હમારો દાન ટેક
આમારો પીત બાવો નંદજી કહાવે, તુમારો પીત બ્રખુભાન. ૧
ઘણા દિવસ થયાં મહી વેચત હે, આજ ઉતારૂં અભીમાન. ૨
જોબનમાં મદમાતી ફીરતહે, કબુ ન સુનો તે કાન. ૩
પુરશોતમ પ્રભુકી છબી નીરખત, ચરનકમળ ચીતમાન. ૪

પદ ૮૮ મું. ચાલ સદર.

મોહની મે જાની બ્રજ ભોમી, મોહની મે જાની ટેક
મોહન કાન મોહન બાનરાબન, મોહન જમુનાકો પાની ૧
મોહન નાર ગોકુળકી ઠાડી, બોલે અમદુત વાણી. ૨
મોહનલાલ સુરદાસકો ઠાકોર, મોહન રાધા રાણી ૩

પદ ૮૯ મું. ચાલ સદર.

મોંપે જાતની બરની એ સબ, મોંપે જાતની બરની. ટેક
ગોવરધનકી આસપાસ, મેં ખીલ રહી સબ હરની. ૧
મદનમોહન પીયા ખેલન નીકશે, સંગ રામા મન હરની. ૨
પુરશોતમ પ્રભુકી છબી નીરખત, ધન ધન વ્રજકી ધરની. ૩

પદ ૯૦ મું. ચાલ સદર.

જમુના નામ સંભારે, જે કોઇ જમુના નામ સંભારે. ટેક.
જાકો દરસ પરસ કોઇ કરહીં, તાહીકું તો તારે. ૧
ભગતીકો મહીમા બરનેયો ન જાય, જગ હાં હાં રેહારો. ૨
ચત્રભુજ પ્રભુ ગીરધરના લાલકો, નીત નીત બદન નીહારે. ૩

પદ ૯૧ મું ચાલ સદર.

સામ ચલ્યો સંગ ડોલે. માઇ મેરો સામ ચલ્યો સંગ. ડોલે ટેક
કીઆ કરૂં કીઆં જાઉ મેરી સજની, વંશ કોધા નીના બોલે. ૧
ઇત જાઉં ઉત જાઉં આડેરો આવે, વણ બોલાવ્યો બોલે. ૨
વલ્લભના સ્વામી પ્રભુ કસીક સીરોમણી, હસી હસી ઘુંઘટ ખોલે. ૩

પદ ૯૨ મું. ચાલ સદર.

પાતળીએ હરયા પ્રાણ બેની મારા, પાતળીએ હરયા પ્રાંણ. ટેક.
મુજ સામુ વાલે જોઈને મારયાં, આંખલીડનાં બાણ. ૧
લટકાળે મુને ચટકી લગાડી, છેલ ચતુર સુજાણ, ૨
સાનળીઆને જોવા સારૂં, તનડામાં થાયછે તાણ. ૩
બ્રહ્માનંદ કહે અંતર વેંધ્યું, ડોલ રહ્યા દીવાન. ૪

પદ ૯૩ મુ. ચાલ સદર.

મહી ઢોળાશે મારૂં મોહનજી, મહી ઢોળાશે મારૂં. ટેક.
લાખ બે લાખનું બેડું નંદવાશે, શોભીત છે બહુ સારૂં, ૧
તમે વનમાળી ન કરો ચાળી, અમે છીએ વરવારૂં. ૨
કેલ પડે તેની ચોસર ગુંથશું, લોક બોલેછે ન્યારૂં ન્યરૂં. ૩
બાઈ મીરાં કહે પ્રભુ ગીરધરનાં ગુણ, ચરન કમલ ચીતવારૂં, ૪

પદ ૯૪ મું. ચાલ સદર'

આવનાં આવનાં આવનારે સામ, મોરી ગલીમેં આવનાં ટેક.
તેરે કારન બાગ બનાયા, ફુલકો હાર ગુથાવનાંરે ૧
તેરે કારન દહી જમાયા પ્યાસ ભરી ભરી પાંવતાંરે. ૨
સેવ સુંવાળી લાપરી રાંધી, રુચી રુચી ભોગ લગાવનાંરે. ૩
લવીંગ સોપારી એલચી લાવી પાનકી બીડી ચાવનાંરે. ૪
બાઈ મીરાં કહે પ્રભૂ ગીરધરના ગુણ. ચરન કમલ ચીત લાવનારે. ૫

પદ ૯૫ મું. ચાલ સદર

આવ્યા શ્રી ગોકુળ તારવા, વાલો લાલ આવ્યા શ્રી. ટેક.
દેવકીજી વાલો ઓદર અવતરીઆ. નંદજી ગોધેન ચારવા.
માસીપુતનાના પ્રાણજ સોસ્યા, મામા તે કંશને મારવા. ૨
ટચલી આંગળીએ વાલે ગોવરધન તોળ્યો ગોપીના જાન ઉતારવા ૩
વલ્લભના સ્વામી પ્રભુ રહ્યાક શાગમણ ભોમીનો ભાર ઉતારવા. ૪

પદ ૯૬ મું. ચાલ સદર.

ઝઘડો લાગ્યોરે શ્રી જમુનાજીને આરે, કહ્યાં અમારાં ન માને. ટેક.
મથુરાંમાં પ્રભુ જનમ ધરાન, ગોકુળમાં તો બીરાજે. ૧

વાસુદેવ સરખા તાત તમારે, નંદજી લાડ લડાવે. ૨
દેવકીજીને ઓદર વસીઆ, જશોમતી માતાને ધાવે. ૩
દાંણ લીધા વીના નહીં દઉં જાવા, નંદ બાવાની આણ્યું. ૪
હસી હસીને દાણુજ આપ્યાં, માધવદાસ બલીહારી. ૫

પદ ૯૭ મું. ચાલ સદર.

મારૂ મન મોહ્યુંરે શ્રી ગીરધરલાલને લટકે, લટકે ને વળી ચટકે. ટોંઢ.
વેણુ વગાડી વાલે વશ કરી લીધાં, વેતવાસધડીને કટકે, ૧
પાગ કસુંબી કેશરીઆ વાધા, પીતાંબર પટકે. મારૂ૦ ૨
વલભના સ્વામી પ્રભુ સંગે રમતાં, ઘર વર ખોયાં નહીં ખટકે. ૩

પદ ૯૮ મું. ચાલ સદર.

મારાં મહી કાલનાંરે ખાટાં, કેમ પીશો મહારાજ. ટોંઢ૦
ખાટાં પીશોતો ગળાં ખડખડે, એવાં થયાં મેં આજરે. ૧
પાણીથી મહ પાતળાં નથી. નથી દહીંનો દાગ, તે પીતાં ત્રીકમજી
તમને; ઘણીક લાગશે લાજરે. ૨
એ દહાડાનાં બમણાં લેજો, શીદ રોકાજો આજ, નંદ કહે માનો ગ-
ન માનો; કહું તમારે કાજરે. ૨

પદ ૯૯ મું. ચાલ સદર.

રૂપાળો રંગી, રેલ બેની મારે રૂપાળો રંગ રેલ ટોંઢ૦
આવીછેલ વરયા અંતર મારે, ખ્યાંતાનો ખેલ.
સોનેરી શીર ફેંટા બંધાયા, ઉભેલ જમુંનાને તીર. ૨
વીઠલાને વ્રજનારીએ ઘેરયો, જેમ ફગાએલ છેલ. ૩
બ્રહ્માનંદ કહે સુણતાં બંસી, અંબર ડોલે મારી હેલ. ૪

પદ ૧૦૦ મું. ચાલ સદર.

સામળીઓ સરદાર, બેની મારે સામળીઓ સરદાર. ટોંઢ.
સામળીઆ સાથે મે સગપણ કીધુ. બીજાનો શો ભાર. ૧
છેલ છબીલો મારે મનડેમાન્યો, કાનો નંદ કુમાર. ૨
પ્રાણજીવન પાતળીઓ પ્યારો, નીરખુંછુ વારમવાર- ૩
બ્રહ્માનંદ કહે ચરણે જાતાં, ઉતારે ભવપાર. ૪

પદ ૧૦૧ લું. ચાલ સદર.

માતા મેની મટુકી માગી મેલનેરે, હીનખામ લઇ જોઉં મારી હેલ. ડો.
વાલા અમે મેવારા રાજા કંશનારે, દાણુ નહીતો દઇએ ગોરસનારે. ૧
વાલાસીદને રોકોછો મુને વાટમાંરે, માંગી પકડશે મથુરાં નામાટમાંરે. ૨
દાણુ લાધાની રીત નથી આવડીરે. તુંતે વેગે ચરાવે ગાવડીરે. ૩
ગીયો મહીડાંતો તેડી જાઉ મેલમારે, દુરીજન દેખે કાના બોલમાંરે. ૪
ગુરૂ ગાય ગેમલરથ ખેડશુરે, સંગે સોળસે ગોપીઉમાં રેલશુંરે. ૫

ઝીલણીયુ ૧૦૨ જું. ચાલ સદર.

મથુરાની ગોપી મૈ વેચવા ગઇ, મેરલીના સરને ઉભી રહી. ડોઢ.
ઝાંઝરાં ઝમકે નેવળાં વાય, કાનો આવી મારો છેડલો સાય.
મેલીદે કાનુડા ફાટશે ચીર, હું તારી બેનડી તુ મારો વીર.
કાયકી બેનડી કાયકા વીર, તમે ગોપી અમે નરમગ નીર.
એમ કહી ગોપી રાવે ગઇ, જશોદાના મોલમાં ઉભી રહી.
માતા જશોદાજીરે તમારો કાન, નીત મારગડે માગે દાન.
જાઓ જાઓ ગોપીઉ તમારે ઘેર કાનો આવે તો કહું એક પેર.
સાંજ પડી ઘેર આવ્યા ગોવાળ, માતા પુછે વારે વાર.
કાન ગોવાળા તારી આવડી [illegible] આળ, નીત ગોળવા લાગેછો દાર.
ના મા મના કંશની આંણ, જુઠુ બોલે છે ગોપી સુજાણ.
એક આવી મારી મેરલી લાય, બીજી આવી મારે મુગટ ગરાય.
ત્રીજી આવી મારી ત્રસના કરે, ચોથી આવી મારે ચરણે ઢળે.
એવાં [illegible] થાય, તેની [illegible] તમ પાસે થાય.
બીજાનો હાકાર મહીડાંનો ચોર, તમે [illegible] રણછોડ.

ઝીલણીયું ૧૦૩ જું. ચાલ સદર.

મથુરામાં જાવા હરીને નહી ગમ્યું રે, આવાગમું મોહનજીમાને કહ્યુંરે. ડોઢ૦
તમને તન મન ધન ચરણે ધરૂંરે, લાલ તમથી વાલેરૂં બીજું શું કરૂંરે. ૧
તમો કેસો તે સત્ય કીથાય શું રે, કુબજાથી ગાઢેરાં સુખ આપશુંરે. ૨
એમ કરતાં કહ્યાં આમાનાં નહી કરેરે મુ [illegible] પછી ડાલાં [illegible]રે ૩
ગુરૂ ગાય ગેમલરથ ખેડશુરે, સંગે સોળસે ગોપીયુમાં રેલસુરે.

ઝીલણીયું ૧૦૪ થું. ચાલ સદર.

ઓધા અમને જાણે એને જાણું એરે, વર ગાધાજીનો વખાણીએરે ડોઢ.
એક જાણું જુનાગઢ નાગરેરે, વાલે હુંડી શીકારી કોરે કાગળેરે. ૧
એક જાણ્યું સાગાળશેઠ વાણીએરે, કુંવર વધ્યો સગાવતી રાણીયેરે. ૨
પથર ભીંજે નહી પડે જળ પણ એરે, મુરખ રુઆ સુધી નહી તાણીએરે ૩
નરભેરામનારવામીને એ નેએ બાવોરે, મેલા મેલા સંસારીઆનોડોળવોરે- ૪

ઝીલણીયું ૧૦૫ મું. ચાલ સદર.

અરે બાઇ શુંરે થયુ છ વૃજનારનેરે, મઇ મારે વેચેછે મારારનેરે- ડોઢ
ગોપાં રસબસ થઇ છે એનારંગમાંરે, બહુ હીંછર ગવાધ્યો એનાઅંગમાંરે. ૧
ગોપી પ્રેમે મદીરમાથી નીસરીરે, એના મહીડાંની સુધબુધ વીસરીરે- ૨
કાંક કારણુ થયુ છે એને વાટમારે, મોહનજી બીરાજે મહીના માટમાંરે, ૩
નરભેરામનારવ મીને ઓળવોરે, મેલા મેલા સંસારીઆનો ડોળવોરે. ૪

ઝીલણીયુ ૧૦૬ ઠુ. ચાલ સદર.

માવે મોરલી વગાડી કાઇ તાનમાંરે, મારૂ મનતે હેરાણુ એની શાનમાંરે
અમે ખાતાં પિતાં તો ઉભાં થયાંરે, હાથ ધોવાતો ભુલી ગયાંરે ૧
એવી આતુરતા થઇછે મારા અંગમાંરે, રાશરમવા જવું વનરાવનમાંરે. ૨
ફૂરે ફૂદડીને તાળી પડે હીયમરે મારો વાલો રમે છે ફાચોકાચમાંરે. ૩
એને નારખીને મટીજાય દુખડારે, ગુરૂ ગોપાલ પામે બહુ સુખડાંરે. ૪

ઝીલણીયું ૧૦૭ મું. ચાલ સદર.

મંદીરીએ મારે બહેન મારી, સાસુ નણંદનેરે કાન કેવાદે કેવાદે ડોઢ૦
અરે કાના તુંતો કયાંનો સુબો, મારો મારગ રોકી ઉભોરે કાન. ૧
અરે કાન તુંતે કયાંનો દાણી, મારી નવરંગ ચુંદડી તાણીરે. કાન. ૨
અરે કાના તુંતો કયાંનો રાજા, રાજા તારી સંગે ગોવાળીઆ ઝાઝારે કાન. ૩
અરે કાના તુંતો કયાંનો રસીઓ, રસીઓ મારા રૂદેકમળમાંવસીઓરે કાન.૪
નવરંગના સ્વામી રોને હુંતો જાચું તમારા મોંનેરે કાન. ૫

ઝીલણીયું ૧૦૮ મું. ચાલ સદર.

છૈયા નંદનારે ચુદડીના ચાર,છૈયા નંદનારે, ડોઢ૦
ચુદડી ચોરીને વાલો કદમ ચડીને બેઠા, સાહેલીમાં રમતાં અમે

દુરથકી તો દીઠા; છૈયા નંદના. ૧
કાનજી કાળા માંકર ચાળા, મોરલીયુંવાળા અરધી રાતે મથુરામાંથી
ભરીયા ઉચાળારે. છૈયા. ૨
લાખ ટકેકી ચુંદડી અજબ રૂડો રંગ, વેગળા રહો વરણાગીઆ મ
રાં સામળાં થાશે આંગ. છૈયા નંદનારે. ૩
સવા લાખી ચુંદડી છેડે ઝાઝો તાર, માતા જશોદા લાડ લડાવે એ-
માં શાનો પાડ. છૈયા નંદનારે ૪
ચુંદડી આપો તો હું લાગુ તમારે પાય, નરસઇઆના સ્વામી સા-
મળા એનો ગોકુળ રાજ કહેવાય. છૈયા નંદનારે. ૫

ઝીલણીયું ૧૦૯ મું. ચાલ ત્રણ તાળમાં રાગ ઝુમ.

ઓરા આવો નટવર નાનડીયા, તમે મારા જીવ સાથે જડીઆ ડોઢ.
સોભેછે સોનેરી પટકે, છબીરંગચોળતણે ચટકે; મોયુમન હાથતણે લટકે ૧
સુંદરવરલાગોછો સારા, ન મેલું એક ગડી ન્યારા; છોજીમારા પ્રાણથકી પ્યારા ૨
વાતું કરી દુખડાં વીસરીએ, જોઇ જોઇ અંતરમાં ઠરીએ કાના આ-
વો ગોઠલડી કરીએ. ૩
કીધી મેં તમ અર્થે કાયા, લાગી મને મુખડાની માયા; જીવો ઘણું
જસોદાના જાયા. ૪
કટી પર પીતાંબર કશીઆ, હેતે નીત બોલોછો હસીઆ; બ્રહ્માનં-
દના વાહલા છો રસીઆ ૫

ઝીલણીયું ૧૧૦ મું. ચાલ સદર.

આવો આવો સુંદરવર ઓરા, જોવું માથે ફુલડાંના તોરા; ડોઢ.
મદાર સરવે આવ્યં છે મજરે દેખો છો પ્રભુ અમ્રતની નજ
ઠર્યું મન ફુલડાને ગજ
સોવો મુખ ઉપર તીલક તાજુ, કપોળે ટીબકડી કાજુ, બહુરૂડા લાગેછે બાજુ ૨
કેસરવરણી આડ કીધી વાહાલે, વળી વળી બોલોછે.વાવાલે, ચાલો-
છો પ્રભુ હંસતણી ચાલે ૩
મનોહર મુર્તી મન માની, છુપાડી કેમ રહે છાની દેખી હું તો થઇછુ દીવાની ૪
સારંગી સુથલણી રંગી, અનોપમ પેરી છે આંગી; બ્રહ્માનંદન

હાલા નવરંગી; ૫

ઝીલણીયું ૧૧૧ મું. ચાલ સદર

આવો હરી વાંસલડીવાળા, લાડીલા નંદતણા લાલા; ટેક,
આયું મન બંસીનારવરમેં,ભરીછું આનંદના ભરમેં; નથી રેહેવાતું હવે ઘરમેં.૧
ભુલી સરવે અંતરની અગત્યું, બંસીમેં ચીત મહારૂ વળગ્યું; ઘડી એક ન થાય અળગુ ૨
વીંધાણી હું બેસીને નાદે,સુમુણુંછું સુંદરતો સાદે;ગાવ હરી ઉંચે તો સાદે.૩
આવીછું સાંભળવા ઓલે, બંસી અતી ભરમાળી બોલે, સુણી દીલ મારૂં મન ડોલે. ૪
બંસી મને લાગે છે પ્યારી, ઘેરી ઘેરી વાજ્યો ગીરધારી; બ્રહ્માનંદ જાય બલીહારી. ૫

ઝીલણીયું ૧૧૨ મું. ચાલ સદર.

છોજી તમે નંદતણા નંદા, ચતુર વર ગોકુળના ચંદા ટેક.
કોડીલા કુંવર કાનુડા, નટવા સુંદર નાનુંડા, રાજેશર દીસોછો રૂડા ૧
આંખો તારી અતી અણીઆળી, મનોહર સુંદર ભરમાળી, રંગીલી મુરતી રૂપાળી, ૨
આવો ઘેર આવોને આવા; ખાંતે તો મહી માંખણ ખાવા, મીઠું મીઠું બોલોછો માવા. ૩
પેરી તન જરકશીઆ જામા, ચાલ્યા આવો વાલ્યમજી સામા; વાગો રૂડી બંસી વીસામા. ૪
કોઇ વીધી જાઓ નીકળીઆ, હેતે તમે કોણતણે હળીઆ વારી બ્રહ્માનંદના વહાલા છગીઆ.૫

ઝીલણીયું ૧૧૩ મું. ચાલ સદર

વાલા તમ ઉપર જાઊં વારી, લાગી મુને લાલચડી તારી ટેક.
છબીલા સુંદર છોગાળા મનોહર દીસો ભરમાળા; ચોરે ચીત નેણ તણા ચાળા. ૧
જોઇ જોઇ તરપત નથી થાતી, રહુછું ગુણ નીશદીન ગાતી; મ ળોતો ખુગ ઠરે છાતી. ૨

કહેવાતી વાત નથી કોઇને, રહીછું ચીત તમમાં પરોઇને· ધરના
સઘવે રાખે છે કોઇને ૩
શોભાણી " પાઘડીને છેડે, જાણીછું માવા તણે નેડે; ઘેલી થઇને ફરીછું કેડે ૪
પ્રીતો કરી પાછા નવ ફરીયે, મુજપર હઠ નવ કરીએ; બ્રહ્માનંદના
વાલા આવો રમીએ. ૫

ઝીલણીયું ૧૧૪ મુ. ચાલ સદર.

પધારોની સેજલડી પ્યારા, મનોહર જીવનછો મારા; ટેક,
જ્યારે તમે જાવછો વનમાં, ત્યારે અતી તાપ થાય છે તનમાં; મ
ળ્યાની હોંશ ઘણી મનમાં. ૧
નવરી થઇછું ગાવલડી દોઇને,આંખોમાં કાજળ ટેઇને બેઠીછું
વાટલડી જોઇને, ૨
સજીછે સેજલડી સારી સુગંધી પુલેલછે ભારી; આવીને ફભીછું વારી, ૩
શોભતા સણુગાર સજીયા, તમે મારા અંતરમાં રજીયા; કાના આ-
વો મલોને કજીયા. ૪

ઝીલણીયું ૧૧૫ મું. ચાલ સદર,

વાલા આવો પુછું વાતલડી, રોની આંઇ રંગ રાતલડી ટેક૦
કસૂંબી ફેંટાતો કસીયા, તોરા શીર પુલતણાં ધસીયા; કેના આજ
કારજતો કસીયાં ૧
જાગા પેરી સુંદર જળ હલતા, રોછો બોલી સૈયરને મળતા; અમ-
થી કેમ ચાલોછો ટળતા ૨
અમ સાથે રાખોછો છેટા, રૂપાળી પેરીને રેટા; હોંશેથી બીજાને ભેટા ૩
બીજે ઘેર બારણીયા બાંધો, જ્યારે કરો પ્રીત તણા સાંધે વારી
જાઉં અમથી શું વાંધો ૪
કુલી તો પુરણ વર પામી, ખરૂં કેની અમમાં શું ખામી; બાલો
બ્રહ્માનંદ તણા સ્વામી ૫.

ઝીલણીયું ૧૧૬ મું. ચાલ સદર.

ચારી આવો ગાવલડી મારી, ટકો દેસું રીતતણી તારી ટેક
ભલામણ રાખીછું કેતી, અમારે હાથ નથી રેતી; તમવીના દોવા નથી દેતી ૧

સાસુ બોલે ખાઇતો સમને, આવે છે મારવા અમને ટાઢી થાયછે
દેખીને તગને ૨
હેતેતમેપેલીહેળાવી,છાની નથી વાત કહુછુ સાચી, હવે નહીં પુરવે ટકાવી ૩
જો અતી જીવાળા થાશો, બહારજઇ દોઇન પીશો; ગીરધરગાળુનો ખાશો ૪
સારૂ ખડ લીલુંતો જોઇને, ચારી લાવો પાનીકું પોઇને; બ્રહ્મા નંદ-
ના વાલા સિદ્ધા થઇને. ૫

ઝીલણીયુ ૧૧૭ મું, ચાલ સદર

ઓધા અમે જાણ્યું નોતું એવું, વાલાજીને મથુરામાં રેવું; એવું સ-
ખ કુબજાને દેવું .ડોઢ.
અમે છીએ વીસવાસી નારી, ધુતારામાં ભેદ ઘણો ભારી; વાલે મુ-
ને વગર મોતે મારી ૧
વાલે મારે પ્રથમ પ્રીત કીધી. ગોપી સરવે વશ કરી લાધી; પછી મુ-
ને પીડા બહુ દીધી, ૨
જોજો બાઇયું સંગ કરતાં એનો બોલ્યામાં ઢંગ નથી તેનો; ભરૂ-
સો કેમ કરીએ એનો.૩
ધુતારે ધુતપણું કીધું, ચીત મારૂ ચોરી લીધું; પાણીધર પૂછ્યા વિના પીધું ૪
મારગડામાં પડતાં મેલ્યાં માવે, તે દીનાં અંન પાણી ન ભાવે: ગુ-
રૂના ગુણ ગેમલજી ગાવે, ૫

ઝીલીણીયું ૧૧૮ મું ચાલ સદર

ઓધવજી હરીએ શું કહ્યું, ગોકળીઆમાં કેમ જાય રહ્યું ડોઢ.
હરી કહેછે ધ્યાન મારૂં ધરજે, ધરી ભેખ શણગારપર હરજો; ત
મે સરવે જોગણ થઇ ફરજો.૧
જોગણ થાવું ગમતું નથી અમને, કોણ દુઃખ દીએ આ દમને;
વગોવતું કોણ ફેર તમને ૨
પટોળે ભાત પડી સોપડી, ફાટે પણ નવ જાય ખડી; હાલને વકડી
પકડી સો પકડી ૩
સંદેશો કેવો મોકલ્યો કાવી કેતાં લાજ જરાએ ના આવી; તમે સ-
રવે થઈ ફરજા બાવી ૪

ભેખ આલ્યોં મથુરામાં માત્રે, કાને હરી કુબ્જાને પેરાવે; ગુરૂના ગુ-
ણુ ગેમલજી ગાવે ૫

ઝીલણીયું ૧૧૯ મું. હીંચમાં રાગ ઝુમ.

જલરે જમુનાજીમાં ઝીલતાં સુણો સામળીઆ; મુને મોતીડું લા-
ધ્યું એક; નંદાજીના નાનડીયા ટોઢ૦
વાલા એક મોતીમાં શું વેંચીએ, સુણો સામળીઆ; મોતી વાવે
ઘણેરાં થાય નંદજીના નાનડીઆ,૧
વાલા એક ફુલ બીજી પાંખડી, સુણો સામળીઆ; એનો મોતીડે કા.
ડયા પાન નંદજીના નાનડીઆ૨
નેં થાળ ભરી મોતી વીણીયાં, સુણો સામળીઆ; તેનો ગુથાવો હ-
રી નો હાર, નંદજીના નાનડીયા, ૩
હાર હરીનો હૈએ રોપીઓ સુણો સામળીઆ; એને વારણે રણછોડ-
રાય નંદજીના નાનડીયા ૪

ઝીલણીયું. ૧૨૦ મુ. ચાલ સદર.

અને આવ્યા તમારે આશરે અલબેલાજી, હવે શુ કરીએ જઇ સા-
સરે અલબેલાજી. ટોઢ૦
મુને હીરલો લાધ્યો હાથમાં અલબેલાજી તમે શોભો સઇયરના સા-
થમાં અલબેલાજી ટોઢ૦ ૧
મારી આળમાં કરો તમે એવડી અલબેલાજી' કાન હું તો નથી તમ
જેવડાં અલબેલાજી ૨
વાલા જો જાણે મારી માવડી અલબેલાજી, કાન સાથે શું પ્રીતજ
આવડી અલબેલાજી, ૩
વાલા તો તમને સમજાવસે અલબેલાજી, એવી લજાનો અમને લા-
ગશે અલબેલાજી, ૪
વાલા કામણુ દીશે તારી આંખમાં અલબેલાજી, તુંતો નણાની ચોટું
નાંખમાં અલબેલાજી. ૫
હુંતો બીવરાવી બીતી નથી અલબેલાજી, હુંતો ઓશીઆળી કેની
નથી અલબેલાજી, ૬

વાલા ઓશીઆળી પ્રભુ તમ તણી અલબેલાજી, માંરે માથે ગોવરધન
નાથ ધણી અલબેલાજી, ૭

ઝીલણીયું ૧૨૧ મું ચાલ સદર.

નૂહી આપું હો નંદના લાલ મૈડા મારાંરે, વળગો મારે વીઠલ રાય
અમે નહી તારાંરે
તુંતો નીરલજ નંદજીના લાલ, હુંતો નહીં એવીરે; કાના તારેને
મારે આજ, થાશે જોયા જેવીરે.
મારે માથેછે ભારસ ભાર ગોરસ બેકેરોરે, આળી ગાળ ન કરો મા-
રી આળ દુરજન દેખેરે
અમે અહેરડાં અજાણ જીવણ જાણોરે, મારી લાખ ટકાની લાજ
એક દીન આણોરે
એલા નવ લાખ ધેન બાવા નંદ ઘેર કેદી હતીરે, આંગણીએ આંડી
બકરી બાંધવા નેતીરે
મારે માથે ભારસ ભાર મઈડાની ગોળીરે, મુને એકલી નહી જાણૂ
સૈયરોની ટોળીરે,
તમે જીત્યારે જુગના આધાર હુંતો હવે હારીરે, મળ્યોનંદ મોહનજી-
નો લાલ વાલો બ્રહ્મચારીરે.

ઝીલણીયું. ૧૨૨ મું. ચાલ સદર.

સખી સદર પુનમની રાત કુંજને વાલીરે, એવી ગોકુળની બ્રજનાર
રમવા ચાલીરે. ટેક
એવાં નાક પરમાણે નથ નીરમાળ મોતીરે, એવાં દરપણ લીધાં હાથ
મુખડાં જોતીરે ૧
સખી કાંબીને કડલાં સાર વીંછીઆ ચમકેને, એવાં ઝાંઝરનો ઝમ-
કર ઘુઘરા ઘમકેરે ૨
એવાં ચોરીને કડલાં પેરયાં ચીર પીતાંબર રૂડાંરે, મારા વાલા શું રમવું
રાસ કરવી લીલારે ૩
એવી તે લીલા સુણજો નર તમે નારીરે ત્યાં રમે ગોપીનેકાન રમતાં ભાભીરે ૪
સખી બાએ બાજુબંધ સાર બેરખા ઝમકેરે, એવા હૈડે એકાવળ
હાર જુમણાં ખળકેરે ૫
ત્યારે ફુદડી ફરે ગોપી ચાર રમે ગીરધારીરે, એવા માધવ દાસના દાસ
જાય બલીહારીરે ૬

ઝીલણીયું ૧૨૩ મું. ચાલ સદર.

પાલવડો મારો મેલો મોહનજી મારગડે મુને જાવા દીઓ. ટેક
વળતાં તો દાણ અમે દેશું દહીંનાં, મહી મારાં વેચાવા દીઓ ૧
મહી વેચતાં કોણ વારેછે, ચાલ્યાજાને વ્રજનારી ૨
નારી કહી તું કેને બોલાવે, ચડ્યો જાને છોગાળા ૩
કઠણ રાજ તો કંસરાયનાં, ગયું ચારંતો ગોવાળા ૪
કુંછું ગોવાળીઓ તુંછે ગોવાલન' ફરી ગમે તો આવજે. ૫
કંસ સરીખો હોય તો તારે, સુખે તેીને લાવજે. ૬
તેડી લાવું તો દીઓ મુને જાવા; રોકી રહ્યાછો પરનારી. ૭
રઘુનાથના સ્વામી સામળીઆ, ઘેના થયાછો ગીરધારી. ૮

ઝીલણીયું ૧૨૪ મું. ચાલ સદર.

મેલોછું પણ દાણ ન મેલું, દોકડલો એક ખોરો; ગીરધારીજીએ ગો-
કુળ વારયું. ઇંદ્રથકી કૃષ્ણ મોરો. ટેક.
મોટા હતો તેડી મથુરાંમાંથી, આરતી રતી શીદ માગ્યો; પર ઘેર જ-
ઇને પેટ ભરંતે, આ દાણી કયાંથી જાગ્યો. ૧
વાંકા બોલી તું વાર લગાડમાં, કા હૈયાનો હાર તોડું; દાણ અમારાં
દેની દહીંનાં કાં માથાના માટ ફોડું. ૨
હાર ન તુટે માટ ના ફુટે ન્યાય નગરમાં પુંછાશે; રઘુનાથના સ્વામી
સામળીઆ આમ કેમ ગોકુળ રેહેવાશે. ૩

પદ ૧૨૫ મું લાવણી ચાલ ચાલતી.

રૂમઝુમકરતી નીકળી ભીલડી, તપ છોડાવા ચાલીજી;
આંખીયાં ખોલકર શીવ પુછવા લાગ્યા કોન પુરૂષ ઘેરે નારીજી
ભિલ ઘેર નાતી ભિલ-ઘેર ધોતી, વારી વારી મેતીડાં પરોવતીજી.
મેરા ભીલકું બછા પડયા હે ચલી જંગલમે જોતીજી
તુમારે મહાદેવજી ગંગા પારવતી' ભીલડી ને સુ કરશોજી.
અમે અમારે મારગ જાતાં, ઝઘડો શીવ શીવ માંડયો
પારવતીછે પીઅર વળાવું, ગંગા તોરી થાસીજી,
ઉજડ ખંડમે મેહેલ બનાઇ દેઉં તુને કરૂ પટરાનીજી,
મેરા ભીલતો બાળા ભોળા, જંગલકા રેહેવાશીજી.
સાજ પડે ભીલ ગેર પધારે, થેઇ થેઇ કરીને નાચેજી,

એક હાથ શીવે મુસ્તક ધરીઓ, દુસરો ધરીઓ કેડજી,
ચેઇ ચેઇ કરી શીવ નાચવા લાગ્યા, બીલડીને રંગ લાગ્યો રૂડોજી,
ઉતાર ખંડકી બાદલી મંગાઇ દઉં, રમઝુમ મેહુલાં બરસાઇ દેઉંજી
તેરા બીલકું ડુબ ડુબ મારૂં, તુને કરૂં પટરાનીજી,
સીંહલદીપકા હસ્તી મંગાવ દઉં. લાલ લાલ ચુંડીઆં રંગાઇ દઉંજી
ચુરીઆં ઉપર ચીપાં જડાઇ દઉં, ઠમકે ભરી લાવે પાનીજી,
ઇશ્વર પારવતી પરણવા બેઠાં, પરણે સકલ ઘર નારીજી
બાર વરસનનાં તપ છોડો, બાઇ પારવતી રાણીજી,

લાવણી ૧૨૬ મી. ચાલ સદર.

હાથ ચક્ર ત્રીશુલ બીરાજે અલેક જગાઉ તેરી નગરીમેં;
શ્રીકૃષ્ણકા દરસન કરને આએ સદાશીવ ગોકુલમેં,
મંદિર બેઠાં હે જશોદા મેયા અવાજ સુનીઆ કાનુમેં;
થાલ ભરી કંચન સો લાયા લીયો જોગેશ્વર ઝોલીમેં,
ચાર ખુટકા સોના રૂપા ભર્યા હે માઇ મેરી ઝોલીમેં
શીવજી કહે માઇ અમ નહી લેવે લઇ જાવ મયા અપને ધરમેં,
અમે જોગેશ્વર વનકા વાસી આએ દરશન કારનકુ.
તેરા બાલકકા દરશન કરકે ફેર જાઉંગી માઇ મેં બનમે,
તુમેરા સ્વરૂપ કાલા પીલા સુરજ જેશી બાધનકી.
મેરા બાલકનો કાલકા જનમ્યા નજર લગે કોઇ રાંડનકી.
ચાદે સુરજ નવ લખ તારા ભજન કરે તેરા બાલકકા;
એ બાલક તો સબકુ ડરાવે એ બાલક નહી ડરનેકા,
મનમાં સમજી ચલી જશોદા લઇ આએ શ્રી ક્રશ્નકું;
દોનુ નજર એક હુઇ ત્યાં શીશ નમાયા શંકરકુ,
ચરણુ ધોઇ ચરણામત લીધાં શીંગી નાદ બજાયા હે;
ચૌદ ભુવનનો નાથ ક્રશ્નજી સફળ સફળ જનમ મયા તેરાહે,

લાવણી ૧૨૭ મી. ચાલ સદર.

બરડેમે બીરાજે શંભુ જોગેશ્વર બંકા, તેરા બીલનાથ હે નામદેશમે ડંકો; તારી શોભાનો નહી પાર ફુલન બહુ બેકે, બીલીપત્ર બીરાજે શીશ રાજે શીશ ધીસ બરડાકે તોરે, અંગે લાગે વીભુત અજન અગશાળા લોચન હે લાલ ગુલાલ રંઢકી માળા; તોરી જટામેં વહે ગંગા

પીતતહે ભંગ નીશાયુ કરતે આ સૂરીનર મુનીવર ધ્યાન નારદ તા-
રૂ ધરતે. ગણેષ લટકે નાગકે હાર, એશો શનગાંર શંભુને છાજે;
આ ગંગા ઉમીયા ગૌરી. સંગ બિરાજે. રાણા ભુપ જાય સાહેબ,
અખંડ ત્યાં દીવા લગી રૂડી એશી જોત, કરે છબી સેવા. ફુલીયું
ચડેછે અનેક. મહીમા બહુ ભારી; તોરી શેવા કરેછે વીપ્ર, શાવણુ-
મેં ભારી તરવેણી વહે નીર, નામ બીલ ગંગા; ત્યાં ઘાટ બન્યા
હદ બેસ. કનરકે દંગા. કરલાઓ ચુંમનકી છાબ. પંડયા હે દુઆ;
આ પંડયા નાગજ નામ કરે તોરી પુજા. ગંગ ધર ગુમાઇ રહેત,
મઠ ધારી; કરે શકંકી શેવ કેઇ પરમ ઉપકારી. ચરનમેં લક્ષ્મીદાસ
ચીતમેં રહીઓ: મોઇ દાસ જાનકે આપ ચીતમેં લીઓ'

ધોળ ૧૨૮ મું. ચાલ ચાલતી.

વાંકે અંબોડે શ્રી નાથજીરે મુને મળીઆ મારગ માંઇ; મન હરી લીધાંજી. ડો૦
વાંકી તે પાઘ વરણ્યુ ગણી વાલો વાંકી ચાલે ચાલ. ૧
મનડુ મારૂં મોહી રહ્યું એતો દેખી છબીલાની ચાલ. ૨
નીરખી હું શ્રી નાથજી મારે પુર્વ જન્મની પ્રીત. ૩
જોતા તે સુધ બુધ વીશરી ને ગોપીઓ એ મેલ્યાં ગાન. ૪
કાલંદ્રીને કાંઠકે લાલો ગીરધર ચારે ગાય. ૫
કદમ કેરે છાંયડે વાલો મીઠી મોરલી બજાય. ૬
વંદ્રાંવનનની કુંજમાં અમને તેડી રમાડયાં રાસ. ૭
બાંએ બાજુબંધ બેરખા ને પોંચીઊં રત્ન જડાવ. ૮
કાને કુંડળ ઝગમગે વાંસે ખેટલીઆળા કેસ. ૯
શોભા શી કહું મારા સામની ને નટવર લાગે વાસ. ૧૦
સો મળીને ચાલ્યાં સાંમળીરે જમુનાંજી નાવા જાય. ૧૧
માંરગે જાતાં મોહન મળ્યા મુને રોકી ઉભાછે વાટ. ૧૨
જમુનાંજીમાં ઝીલતાં મારો તુટયો નવસરો હાર. ૧૩
મોતી સઘળાં વેરાઇ ગયાં મુને હીરલો લાંધ્યો હાથ. ૧૪
શેષ સહસ્ર મુખ ઓચરે એનો નીગમ ન પામે પાર. ૧૫
શ્રી વલભ પ્રભુ મુને અહી મળ્યા ને મન થયું હુલાસ' ૧૬
દાસનો દાસ કરે વીનતી અમને દેજો શ્રી વ્રજમાં વાસ. ૧૭
દીન જાણી કરૂણા કરો તો મારા મનની પોચે આસ. ૧૮

ઘોળ ૧૨૯ મુ. ચાલ સહર.

ચાલો સખી નીરખાએ નંદ કુમાર, લટકનો આવે વાલો દીન દયાળ;
જોજો એની છેલ છબીલા વરની ચાલ કીએને ચતુરેરે ઘડી હરીની
ચાંખડીરે લોલ ૧
એસણીએ કાંઇ ધર્યા રે મુનીવર ધ્યાન, લાંકમાં કાંઇ લખ્યા રે નાગર
વેલ પાન; કારીગરે કોરીરે, ફરતી મેલી પાખડીરે લોલ.
પાંનીએ કાંઇ હરા પોપટને મોર મુસ્તક ભમરીને ઉપર બોર; ઝીણી
ઝીણી ધુઘરી શબ્દ સોહામણીરે લોલ. ૩
લંગરમાં કાંઇ શુ જ રત્ન ને છંદ, હાથેછે હીરો ...
આંગળીરૂણાં વીંટીરે અંગુઠીનાં આરશીરે લોલ. ૪
સાંકળી કાંઇ ગુંથીરે શોના કેરે ત્રાગ, મણેક મોતીએ પરોવ્યા હર-
ના હાર, ફુલડાં આછરડો કાંધો વાલે બાર, પીળાને પચરંગી બિરાજે
હરને ફુમતાંરે લોલ. ૫
કાષ્ટના કડકાની કીધી વાંલે સાર, એટલે વાલો શીદ લાએ અમારી
સંભાળ; પટેલીની પૂન્ય તણો નહિ પાર પેરીને પધારયારે ગોવાળી-
આની ઘેરમાંરે લોલ. ૬
ઝીણી ઝીણી વંસળી મધુરી વેણુ વાયે, ગેર ઘેરથી ગોપી કનાવળી
થાય; નંદજીને કુંવરેરે કીધા સહુને આકળાંરે લોલ ૭
પ્રથમ ...ખીને પછી લાગે પાય, જેણે જોવાં આવડે તેના શુણ ગાય
શ્રી વલ્લભ ...ને નાથેરે સહુને લીધાં લેહેરમાંરે લોલ ૮

ઘોળ ૧૩૦ મું; ચાલ હીંચમાં

પોષની નોમે શ્રી વીઠલનાથજી, આજ ...ગ્યા શ્રી વલભ
દુલા જો; અહુને જોવા થઇ આકળી વાવે કીધી સોકની સારજો. ૧
જ્યારે શ્રી નંદ ઘેર અવતરયા વાલે પુરયા જશોદજીના કોડજો.
રમતાં સરખા સૌ સાથમાં' હાંરે વાલો હરી હળધરની જોડજો ૨
હવે શ્રી વલભ સુત એહના હાંરે વાલો શ્રી ગોપી નાથજીના ભ્રાત
જો ગોદમાં લઇ હુલરાવતાં: ધન ધન અંબાજી માતજો ૩
એહુના સુત કેમ કહી શકે, હાંરે વંશ વેદ કરેછે નીત્ય નીત્યજો;
સેશ સહસ્ત્ર મુખ ઉચરે, ધન ધન જમુનાજીની રેતજો ૪
જ્યારે હરી ગકુ. ચરાવતાં, હાંરે વાલો રમેછે રાસ વીલાસજો; વેણુ

વગાડી વાલે વનમાં: વાસે પુરી વૃજ સુંદરીની આસજો. ૫
રાસ બીહારી વ્રજ બલ્લભી, અમને આપો શ્રી વ્રજમાં વાસજોઃ
કર જોડી કરે વીનતી એના શોભા ગાયછે હરીદાસજો. ૬

ધોળ ૧૩૧ મું ચાલ હીંચમાં.

ચાલો બેની આપણે સૌ કોઇ જોવા જાઇએજી, શ્રી બાગુરાયજીના લાલ છોગાળાને નીરખવા;
શ્રી વ્રજનાથ વાલો કામણગારા કાનજો, કામણીઆં કીધાં વૃજની
નારને જોરે બેની એનું મુખડું પુનમ ચંદજો, અણીઆળી આંખડીએ મનડાં મોહી રહ્યાં.
કેસર કેરાં તીલક બીરાજે ભાલજો, વાંકેને અંબોડે મનડા મોહી રહ્યાં.
જોરે બેની એની પાગ સોરંગી બેફેજો, છોગાંને મેલ્યાંરે વાલેલટકતાં.
બાએ બાજુબંધ પોંચીઓને કંઠમાળજો, ઝુમ ઝુગી દોરેરે મનડાંમે હરીઆં.
કોમલ કરપર સુંદર કડાં બીરાજેજો, પોતાનાં જાણીને લાડ લડાવીઆં.
જોરે બેની એના ચાલ ચમકતી લેકેજો, કડાંને ઠમકારે મનડાં મોહી રહ્યાં.
જોરે બેની એવા વાંકડા શ્રી વ્રજનાથજો, બાલ કૃષ્ણજીની સાથે પધાર્યા બગમાં.
હવે બેની મેંથી ઘરનાં કામ ન થાયજો. વાલાને દેખીને મનડાં મોહી રહ્યાં, એ વાલા પાસે દાસીથઇને રહી એજો લે કડી બાંધકારે હુતો નવડરૂ.
શ્રી વ્રજનાથ લાલ નવા નગરના લાલજો, કીરતન થકી તારેરે વૈશ્નવ જનને.

ધોળ ૧૩૨ મું. ચાલ સદર.

સોરઠ ખંડમાં તે લાલજીનું ધામછેરે, વૈશ્નવ જોડેછે હાથ મુને નેહો લાગ્યો શ્રી ગોપાલ લાલનારે કોડ.
વૈશ્નવ જનને ચાંમેયાં શોભીતાંરે, ગોપાલ લાલજીને હીચકોરતન. મું. ૧
વૈશ્નવ જનને ઉતારાઓરડારે, ગોપાલ લાલજીને મેડીના મોલ મુને. ૨
વૈશ્નવ જનને ત દાતણ દાહાડમારે, ગોપાલ લાલજીને કરેણા કાબ્ય. ૩
વૈશ્નવ જનને તે નાવણ કુંડીયુંરે, ગોપાલ લાલજીને જમુનાંનાં નીર. ૪
વૈશ્નવ જનને તે ભોજન લાડવારે, ગોપાલલાલજીને સાકરીઆ કસાર મુને. ૫
વૈશ્નવ જનને તે મુખવાસ એલચીરે, ગોપાલ લાલજીને પચાસ પાન મુ. ૬
વૈશ્નવ જનને તે પોઢણ ઢોલીયારે, ગોપાલ લાલજીને હીંડોળા ખાટ મુ. ૭
કોઇ ગાય શીખેને સાંભળેરે; તેનો વૈકુંઠ હોજો વાસ. ૮

કરજોડીને કરે વીનતીરે, મુને લેજો તો ચરણની પાસ. ૯

ઘોળ ૧૩૩ મું. ચાલ સદર.

લાલ તમારૂ બટકું જોઇને, ચટકી લાગી પ્રેમ તણી. ટેક.
લટ પટી પાય કેશરીઆ વાગા, જડાવ જડયા માંહી હીરા મણી. ૧
રસી કસી કુંડળ લાલખ ખગકે, જડાવ તીલકની શોભા બની. ૨
ધ્રુત ગોકુળ ફી મથુરાં નગરી, ચોચમેં જમનાજી નીર વહે. ૩
સોલ ગોપીસું રાસ રચ્યો હે. પોતે રમે ગીરધારી. ૪
વંદ્રાવનની કુંજ ગલનમે, જેમ જોગ રહીઉં તો જુડી. ૫
જમુનાંકે તીર વાસો ધેન ચરાવે, બસી બજાવે કદમ ચઠી. ૬
સુરદાસ બલજાય જસોદા, રંગ ભર્યા મહારાજ ધણી. ૭

ઘોળ ૧૩૪ મું. ચાલ રાસની.

શ્રી વલભ પ્રભુજીને હું નમુરે, શ્રી વીઠલેશ પ્રભુ લાગુ પાયરે શ્રી મદુલાલ; દેશમાં ડંકા વજાડીઓરે. ટેક.
શ્રી વ્રજ ગીરીરાજથી પધારીઆરે. આવ મેવા પરતાપરે શ્રીમદુલાલ. ૧
કછ માંડવીથી તો પધારીઆરે, શ્રી પન લાલ પુરણ હાજરે. ૨
શ્રી છપન ભોગ અરબીઆરે, જુંડનો ગેપયો જુગમાંહીરે. ૩
શ્રી મથુરાંનાથજી પધારીઆરે, ડંકા દીધા છે બેહબારરે. ૪
શ્રી નરશીંગ લાલજી પધારીઆરે, ગોદમાં શ્રી ગદનેશ લાલરે. ૫
શ્રી વીઠલેશ લાલજી પધારીઆરે ગોદમાં શ્રી પુરૂસોતમ લાલરે. ૬
શ્રી પુરૂશોતમલાલ રૂપે રૂડારે, શ્રી વલભલાલજીના જોડરે. ૭
શ્રી વ્રજકેસજી મારા વાલમારે, શ્રી રાજનગર રૂડેરાં ધામરે. ૮
અમરેલીથી અલબેલડારે, લાલ મણીજી આપો આપરે. ૯
કાંકરોલીથી ઘણું હરખીઆરે, ગીરધરજી ગુણવતર. ૧૦
શ્રી ગેપકેસજીનો પધારીઆરે, હાથે શ્રી ગોકસા ધારરે, ૧૧
શ્રી વલભકુળ પધારીઆરે, સરવે કૃશના કુદારે. ૧૨
સાતને પાંચ મારા વાલમારે, ચૈદ વિધા ગુણુજાણરે. ૧૩
ચોવીશ ર૧૩૫ પધારીઆરે, મરવના પુરયા કોડરે. ૧૪
દાસનો દાસ જાય વારણેરે, દેજો શ્રી વ્રજમાં વાસરે. ૧૫
ગાય શીખે સુણે સાંભળેરે, તેના મનની પુરજો આશરે. ૧૬

ધોળ ૧૩૫ મું. ચાલ સદર.

તમ વીના અમે ગોકુળ કેમ વસીએ હરી, મીન જળ ભુ વીનાનાં-
કે કે તલખીને જાય મરી.
હું તો કહું છું તમનેરે મથુરામાં જશોમાં, વ્રજનાર રંગીલારે નમેરા થશોમાં
મણી મોહન રૂપીરે માંડ મળી અમને, લઇ જાશોતો મરશુરે તેની
હત્યાછે તમને
અકરૂણને કહેછેરે ધોપી સરવે ટોળે મળી, મારા પ્રાણના જીવનને
મથુરા સું આવ્યો લઇ
એટલી સ્તુતીરે મહારાજ તમે માની લેજો, માનવ દાસના ઠાકોરરે
મથુરમાં જાવું રેવા દેશો.

ધોળ ૧૩૬ મું. ચાલ સદર.

વાસે કરી વંદુરે શ્રી મહારાણીજી, મેરૂ અર્ધંગ એ માર્યાગે એવા જશ જાણીને
ચોદ લોકનો સ્વામીરે વસે ત્યાં વાસ કરી, પટરાણીજી પોતેરે રહ્યાંછે નાથવરી
ગંગા પદ પામીરે કે પાવન જેણે કરયાં, તે શ્રી મહારાણીરે ઝુગ એ-
કવીસતરાવ્યાં
જમુના જળ નાવા, જોગેશ્વર દેહી દ કડા રસ પુરણરે હરી ત્યાં રાસ રમે
સીવજીતો સરીખારે એના તેનું ધ્યાન ધરે, સનકાદીક સનંખ ? મા-
ય ગુણ જ ન થકી
જમુનાં જળ મેંમારે કહી નવ કો શકે, સેષ નાગ સરીખારે ગાય
ગુણ તેજ થકી
જશ જાણી વસેછેરે સુરી મુની નર નારી, તરૂ તર સઉ જાણેરે
એ રસ અધીકારી.
અસાર જળ એવારે પીતાં જેનાં પાપ હરે, એને વેરની વા ધીરે
સુધી મના ઓચરીએ
નીર ગંભીર ચાલ્યાંરે મોહન મોદ ભર્યા, મથુરા મંડળમાંરે વાલા-
સે પરવર્યાં.
વનરાવન તીરરે અતી બહુ શોભા ધરે, તર ધીર સમી પેરેગે પાજનક્રીડા કરે.
ગોકુળ રસ ભરીયંરે શોભા તેની શી કહીએ. એહુના ગુણ ગાત રે
કે દાસનો થઇ રહીએ.
મા મુને આશા લઘુરીરે શ્રી.ત.જી તમતણી, રજૂ દાસ તો ત.મ પધારીછે.

હોરી ૧૩૭ મી. ફાગ કાફી.

સુનલે કંથ શીખ હમારી, કહેત મનોહરી નારી. ટોઢ૦
રામચંદ્રકો નીરજન જાનકું માનકુ અજ અવીકારી, વીશ્વરૂપ રઘુ-
વંશ મણીહે, ભકતનકા તનું ધારી, કહેતહે નીગમ પુકારી. ૧
પદ પતાલ શીશ અજ ધામહી, ભ્રકુટી કાલ બચ્ચ કાળી, નેન દીવા-
કર કચધન માલા નીશદીન નીમ:શું અપારીશ્રવણ દીશા દશભાગી ૨
નાશા અશ્વની કુમાર બારા જેત, સુરત શ્વાસ સુખકારી; અધર લોભ-
અમ દશન કરાલા, વાની બધ અનુસારી બહુ દીગપાળ ખરારી. ૩
અનત અનલ વર રસ નામે, માય. હાશ મોહકારી; અરતી શલ્ય
સનીતા નથી નાડી રોમ અષ્ટાદશ ભારી. ૪
અહંકાર શીવ બુધુ બ્રહ્માજી, મન શશી ચીત મહારી, કૃષ્ણ પ્રભુકું
એસે જાનો સમજ લીઓ મન માંગી. અચલ અહમાત સવારી. ૫

હોરી ૧૩૮ મી ચાલ કાફી.

જાનેની રઘુનાથકી દીજે, કયો મેગો અતનો કીજે. ટોઢ.
અગર પસારી દીન હોય ગાત, પ્રાણપતી સુણ લીજે; તુમતો ચતુર
સીરોમણુ સ્વામી નીની વીગોધ ન કીજે, જાકે રઘુ નાયક ખીજે ૧
જગત ગયે જાય પોકારે, ત્રાહી ચરણ મુજ લાજે; દીન બંધુ તકી
ચુક હમારી, મમ અપરાધ ક્ષમીજે સુનત રઘુનંદન રીજે. ૨
સીતાકે કારન કહે નહી પાત પ્રભુપર પ્રીત કરીજે, પ્રનતપાળ જન-
કી દુઃખ ભારી; જાકે છીડ છીજે, મોહ મમત કુ જહીજે. ૩
રામચંદ્રકો રૂપ ધ્યાનથી, નેન બહુ ભીજે. કૃષ્ણ દીશ પ્રભુકું ઉર
ઉપર નીશદીન ધ્યાન ધરીજે, તે ભવ સાંધુ તરીજે. ૪

હોરી ૧૩૯ મી ચાલ કાફી.

જાનકીકું ગનોઅન ભાયો, આયોરે ટોઢ૦
આગે જનકપુર મુનીરી ભડલી, મન લાગત ભયો; ચલી ક્રીડી
બનમેં કુંવરી જનકા, ગારી પુજન જાયો, જય રઘુવીર દરશાયો ૧
ચંચલ રૂપ ગીયાજીકો દેખી, મોહની મંત્ર ચલાયો; હો ગય હાશ
બેહલ જનકા, અરેહ બીરા તન જાયે: કામ બાંધ્યાં ધુમ મચાયો ૨
ગીરધ ની ભર મનરસ ચીના, ગયો બન મે આરી; ઘેરી સખી સહુ
મુખન લગી, જો. ટેર કોન લાયો; નેન ગ્રીની લાયો. ૩

સબ સખી મળી ચલી જાનકી, જનકપુર પોંચાયો; શીર લુણ ઉતાર સલોણા, કયાં ભયો મોહ બતાયો; બદન કસ્તુરી લગાયો. ૪
સીતા એ હાલ મુની રઘુવીર તે, તોડી ધનુષ્ય ચલાયો; સબ સખીયનમેં કાડી જાનકી, વરમાળા પેરાયો; દેખી સખી કામ લજાયો. ૫
જેજેકાર ભયો સુર પૂરમે, દેવતાએ સંખ બજાયો; સુખરામદાસ હેવાવત ફ્રમવા, હોરીમાં રામ જપાયો. જનકપુર મંગળ ગાયો ૬

હોરી ૧૪૦ મી ચાલ કાફી.

તરીયા હરી લાયો બીરાની, એસે મેરા કંથ ગુમાની. ટેક૦
કેત મનોહરી સુનો પીયા રાજન, કયું ન માનત અજ્ઞાની; વેનકો સપનો એસો ભયો હે, સોનેકી લંકા લુંટાણી ૧
જાકી તરીયા તુમ હરી લાગો, ઊાકી અમમ નીશાની; સીતો રામ લછમન ભરત સત્રુઘન, બાંધેગો સાયરપાની.ત ૨
લંકા સરખા કોટ હમારે, ફરતા સમુદ્ર પાણી; ઇંદ્રજીત સરખા પુત્ર હમારે કુંભકરણ બળ-ાની ૩
ઢળકત ઢાલ ફરકત નેજા, ગરદ ચડી અસમાની; લછમન જીતવાકી વીર અનંદ, હનુમંત હોય આગેવાની ૪
રાવણ મારી લંકામઠ લીનો, રામ દુહાઇ ફીરાની; જાનકીજી ભેકળે રામ અજોધામાં આયે. તુલસીદાસ ગુરૂ જ્ઞાની. ૫

હોરી ૧૪૧ મી. ચાલ કાફી.

વ્રજમેં હરી ફુમ મચાઇ, ગોપાં સરવે દેખન આઇ. ટેક૦
ઇતસે આગે નવલ રાધકા, ઉતસે કુંવર કનાઇ, હીલમીલ ફાગ ખેલે પરસપર; શોભા બરની નહીં જાઇ, નંદ ઘેર બાજે બધાઇ ૧
રાધે સાન કરે સખીયનકુ જુઠ જુઠ ઉધ ધાઇ; પકરો પકરો મનમોહનસે સબ વશ પકરો ધાઇ લાલણકુ નાચ નચાઇ. ૨
તાલ પખાજ વેણાં જંત્ર વાજે; મજીરાં સરનાઇ, ઉડત ગુલાલ લાલ ભયે બદાદળ, સઘળી વ્રજ સાહાઇ માનુ નભવા જરાઇ. ૩
મુગટ પીતાંબર સીનલીયો, શીરપર ચુંદડી ઓઢાઇ; નેનું જો લગ નેનું બીચ કાજળ નકવેસર પેરાઇ; માનુ નવી ના બનાઇ. ૪
કેત રાધકા સુનકોને કૃસ્નજી, કાહેગમ ચતુરાઇ; કાંહાં ગયો તેરે નંદ બાવાજી, કાંહાં ગઇ જશોમતી માઇ, તુને કયું ન લેત છોડાઇ. ૫

કૃગત્વા લીયાજીન જાને નહકગી, કરે મન કોટીરૂપા;ધક લગી કઠોર ફસર સબ દીનકી. નમઅતી નાચ નચાઇ, ખોત દીન સાખરુ ખાઇ ૬
મુગટ પીતાંબર દીગોને રાધકા, કૃગત્વાસાંયો મન ભાઇ સુર કહે છબી ક્યાં લગી બરનું;નએસુખ વૈકુઠ નાઇ, કરત જન કોડી ઉપાઇ. ૭

હોરી ૧૪૨ મી. ચાલ કાફી.

કાઉમેં બસ કીના, તેરે જાદુગારે નેનાં. નેનાં. ટેક૦
અનીહાંરે કાજળ બાનું કાજે; માનુ જાવક માના; ઘુમતો રહે ઠારે ન ઠેરેન, મતવાકું ભરી દીનઃ. સીલોન પરોળે નેના.
ચુમનકી મુખ છાપ લગા તેરે, બીખર ગઇ સીર બેના, ચોળીકે બધ કંચુકી ટુટી, ઉર લગે નખ ચેન, વાગે વીનું જાત નવીના. ૨
સુનરે સખા બાત કહું તુજે, મેતો ગઇ જળ ભેના, મારગ બીચમળે મન મોહન, ઉને એસી બીધકીનઃ; વાંગે વીનુ જાત ધરેના. ૩
પુરશોતમ પ્રભુ પ્રાણુ પ્યારે, સકળ કળા પ્રવીન; તુંમઠી મીત્ર પરો. મા ઉર ઉપર; ધારજ ચીત ધરેના કરગે વેટારે ન ટરેના. ૪

હોરી ૧૪૩ મી. ચાલ કાફી.

મકરો કાના આળ હમારી હમારીરે, ટેક
મે મૈયારી આશી મે કુગસે, માર મહી વેચરો દાગ, નીત વઠી કાના આડો ફીરતહે. દાન માગે મોરંગી, નહી દીએ બ્રજની નારી. ૧
નદ મોહનજીકા કુંવર કનેય, મેં હું રાધે અટારી;તુમતો બડે પીયા હુમારી કુજનમં ડુખસે દગી ગારી, સાહેલી સરવે રાખનવારીં ૨
ઇતના જોર હતો જદુ નંદ, મકરો એબ વધાડી, બેં: માગી પ્રભુ સુર બયેહે, લાધેલ રેન અંધારી. સામ દહાડ જુઓ સબારી. ૩
ઇતનં ક્રોધ ચડયો શ્રી કૃષ્ન, મુખસે બોલ વીચરી; સુર કહે પ્રભુ પ્રીત પુરવકી, સુખિતહે ગીરધારી. વચન તેરો વજનસે ભારી. ૪

હોરી ૧૪૪ મી. ચાલ કાફી.

સામરો હજી કહું ન આયો, દ્રીગન ઝરના ઝર લયો. ટેક.
બ્રજ બીન તો સંગ છોડકે, મધુ વન જાકે ગમાયો; દાસીકાંકુ કરી પટરાની, ગોપી નાયકો નામ લજાયો કંચ કુબરીકો લીલાયો. ૧
લખીલખી પતીયાં મેરી છતીઆં જલતહે, ઓધાકું વસ્ટી પઠાયે ક્યા કર મેરે મત્રી વામાસી, દાસીસે સનેહલગાયો. બીખ ઘોરી પીલાયો ૨

કરૂડ અરૂડ કયાંસે આયો, ઘેર ઘેર હોરી મચાયો; એકતે હોમેરો હૈયે મેં જલતહે, સ્વપ્નામાં સુખ નહીં પાયો ફેર માસ ફાગુન આયા. ૩
બ્રેહ બીમાતા સબળ સતાપે, કામકો જોર જનાયો; સુર કહે અ-બળાકી વીનતી, કંતહે મન પરભયો. જલેપર લૂન લગાયો ૪

હોરી ૧૪૫ મી. ચાલ કાફી.

સામરા મત ડારો પીચકારી, ભીજત મેરી નવરંગ સારી. ટેક.
મત ડારો મરજાદસુ રહીયે, મેં હું કન્યા કુમારી; તુમ હો નીર્લજ આમ નહીં એસે, મુખસે દઉંગી ગારી. ફજેતી હોયગી તુમારી ૧
પરનારીકો પાલવ પકડો, મોદન મનમે વીચારી, માત તાત તેરો વરધ ભયો હે, રાજ કંશકો ભારી, કહુ સબ એબ વીસ્તારી. ૨
એસી હામ હોયે હૈયેમે, પરનો નૈતમ નારી. જાને પકયો જસોદા મયનકું, હજી હું બાળ કુમારી, ઢુંઢો વર માત હમારી ૩
એક દીન મેરી નવરંગ ચુંદડીયા, છીન જોસે ફાડી; સુર કહે પ્રભુ જાને ન દઉંગી, આજ માલી અપના ... લઉંગી ૩ રી ૪

હોરી ૧૪૬ મી. ચાલ કાફી.

ઘેર આવો વસત વીલાસી, વાલા શરે ટેક
આવે સમે કેમ આપ થયા છો. પીયુ પરદેશ પ્રવાસી; બરબી ફાર દીન અધીક ગયાછે, ફાગુન નીગુન રાય પાના અવો પૂર ગયાં. ૧
લખી લખી કાગળ લમવાની લેખણુ, ઘણું લખતાં ગન ઘાસો આપકો ઉત્તર એક નવ આવ્યો, એ થકી ... ઉદાસી નવ બેઠી
થયાને હું વીરહીશી. ૨
કંથ કંચન થકી કોલ કર્યો હતો, એક દીન બેઠી આગાસી; પ્યારી તુને નહીં પલકવીસારૂં. તેના ... તમારી સ્વામી કેમ મગાશે વધાશી. ૩
પીયુ તુમ અરથે પલંગ બીછાવુ. ... બહુ ખુબ ખાસી; ચંપા ચમેલી ગુલાબના ગજરા, હર પેરાવુ હુલાસી વદન જોવુ નેણુ વીકાશી-
આ ઋતુમાંરમે પીયુ સંગ પ્રેમદા, હેને ફરી ફરી હાંસી; દલપતરામના દેવે દીધા હોય, જોડ જો રામ સીતાજી, કરી કેમ રખે કયાશી. ૫

હોરી ૧૪૭ મી. ચાલ કાફી.

આવો ફાગણની પીયું પ્યારા, પ્યારે. ટેક.
આ અવસરમાં ફગાવણી આવી, પૂરો મનોરથ મારા; વીતી જશે જો વસંતના દીવસો, ... ગીત ... આ ... દીપાવા. ૧

ફુલેલા પુલના પ્રાલ તે તમવીના, નીરખતાં દીસે નઠારા; સંત વસં-
તના રાગ અલાપે, લાગે તેતો લવારા. સ્વામી હોયતોજ તે સારા.૨
કોયલના સ્વર મારૂ કાળજું કાપે, સુક સ્વર દુઃખ કરનારા વાજે દુ·
ફુંદ ડફ ચગ ઉપંગને, ગાજે સોરીદા સતાર. ભીતર ઉપજે ભય ભારા ૩
સેવા કરીશ આવો સાસુના જાયા, નહીં રાખુ નેણથી ન્યારા; નાથ
કરીરાખુ નથણીનું મોતી, હૈડના હાર હજારા. તમે મારા નેણનાતારા
કંથવીના મુને કશુએ ગમે નહી, ખટરસ લાગે ખારા; દલપતરામના
દેવને કહું છું, તોડ વીજોગ હમારા. તેથી પાડ માનશુ તારા. ૫

હોરી ૧૪૮મી. ચાલ કાફી,

નાથકી ન જાનત માની. બાની રે. ટોક.

બાલ પનમેં ખેલ ગુમાયા, બીરતી ભય ઝક ઝોરી; જોબન જાતાં
દેર ન લાગત, જેસો મોતીકો પાની. ફેર નહીં રહેત નીશાની. ૧
માટીકો દેવ માટીકો પુજારી, પુજત ફુળ ઓર પાની આસના વાસના
ખુબ મીલાઇ કે, જુંડ ખન્યો બર જ્ઞાની, અકલ તેરી ખાખમીલાની
ચૌદ લોક સેરે સૌ કાલા સવેના, બાંચત પ્રગટ પુરાની; સુનત સુનત
કેતે દીન બીતે, પુની નેક ન માની. એસી દીલ લાલચ સાની. ૩
સતગુરૂ હરકો રૂપ જગમે; તાકી સેવાન જાની; સચીદાનંદ પ્રભુ
ભાગ્યમીન જાને આગેદુખકી ખાની. ચેત નર મુંઢ ગુમાની. ૪

હોરી ૧૪૯ મી. ચાલ કાફી.

નણંદી કેમ નાથ ન આવ્યા, ન આવ્યારે. ટોક.

જોને એણે પરદેશમાં જઇને, જાથુ જમાવ જમાવ્યા; જરીએ ફરી ઘર
સામુ ન જોયું, કરોડ સંદેશા મેં કવ્યા. કાગળ એક લાખ લખાવ્યા ૧
પરણી ને તુરત જવા પરદેશ શોધી સંગાથ સીધાવ્યા; મારૂ કહ્યું
કશુએ નહી માન્યું, કરોડ તરેહ અટકાવ્યા રહ્યા નહી મારા રોકાવ્યા. ૨
નુર આપી નવા નાવમાં જ્યારે, નવાનના ભાર ભરાવ્યા; એવે સમેછાંટા
આંસુના મારી આંખેથી ખુબ ખરાવ્યાં. અવધ ખટમાસ કરાવ્યાં.૩
ખરે ખરા સમ ખાઇ ખચીત કરી, ઉર વિશ્વાસ અણાવ્યા, જલએથે
જળ પંથ જવાના. અગણીત ગુણ તો ગણાવ્યા. ભલાભલાભેદ ભગાવ્યા.
બહુ બહુ બંદર અંદર જઇને, મુલથી માલ મગાવ્યા; લાભ નલ્યો
તેમ લોભીયા થઇને, લોભે અથોભ લગાવ્યા, લોભ સંભારે ભમાવ્યા.૫
વાટ જોતા દશ વર્ષ વીત્યાં પણ, લાજે નહી કોઇના લજાવ્યા; જોબન

તો જાયછે જલદી, નહી શણુગાર સજાવ્યા, ભલા નહી વેશ મજાવ્યા. ૬
મુદત દીવાળીના દીવસની દીધી, વાયદા તેતો વહાવ્યા, ફરીને અવધ વળી
ફાગુણની લખી, એપણુ દીવસતો આવ્યા, હરખ હૈયેનહી ઉપજાવ્યા. ૭
રંગ રમે હોળી મગાને રસીલી, કેસુડે રંગ રચાવ્યા; પરણ્યાને પ્યા-
રી પરસ્પર છાંટે, મનહર ખેલ મચાવ્યા, ભાળી ભડકા પ્રગટાવ્યા. ૮
તાલ મરદંગ વીણા ડફ વાજે, રાગ રશીક ગભરાવ્યા; વીરહણીને તો
વીશેષ વધે દુખ, વિષયના રોપા વવરાવ્યાં, ચણ્યા લોહના ચવરાવ્યા. ૯
ચંપા ગુલાબ ચંબેલીને ચોદસ, ફુલડે ફુલી ફુલાવ્યાં; ભેળવી કો-
ઇએ મુજ ભરથારને, બાન જરૂર ભુલાવ્યાં; કાંતો રહેલા કામુલ કરાવ્યાં ૧૦
હાહાડા વસંત રૂતુના જે દુર્લભ, આફલ થઇને ગમાવ્યા; કાંતો કોઇયે
મારા અવગુણ કહી કહી, મૂંજ ભરથાર ભમાવ્યા. કોણે એવી અકલ
ગમાવ્યા. ૧૧
કર્મે કીયા ભવનાં નડયાં નણદી, ઉરમાં અંગારા ધખાવ્યા; દલપત-
રામનાદેવને કહુંછું, પીયુથી વીજોગ રખાવ્યા. એવા કેમ લેખલ ખાવ્યા. ૧૨

હોરી ૧૫૦ મી. ચાલ કાફી.

સામરોનીકી બેન બજાવે, બજાવેરે. ટેક૦
ઘેર ઘેરસે ગોપી ચલી આઇ, સુન મોરલી સુખ પાવે; કોઇ સખી
તાલ મૃદંગ બજાવે, કોઇ નાચે કોઇ ગાવે. સામ મદમોહન બઢાવે. ૧
કોઇ સખી અબીલ ગુલાલ ઉડાવે, કોઇ પીચકારી ચલાવે; કોઇ સખી
ઉત્તમ કૌતર કરકે, મન મોહનકું રીઝાવે દેખી મોહન મુસકાવે. ૨
બ્રહ્મા ભવસુર રાજદેવ મુની, કૌતક દેખન આવે; નાચત નરભ અ-
પછરા મુદીત મન, તાનમેં તાન મીલાવ, દેખી મોહન મન રીઝાવે. ૩
જય જયકાર ભયો ત્રીભુવનમેં, દુંદભી દેવ રીઝાવે; મુગતાનંદ ભાગ્ય
બ્રજ જનકો, નીગમ કહેત સુરગાવે, સારદા અતીશ કુચાવે. ૪

હોરી ૧૫૧ મી. ચાલ કાફી.

રાધાજીકે મંદીર આયો, કાના તું કોનકો જાગો; ટેક૦
જોને આયો મેરે મંદીરકું, ગોવાલ સખા સબ લાયો; દો દીનકી
સુધ ભુલ ગયોહે, તુજેતો કોન શીખાયો. તેંતો બીજીઆ ખાઓ. ૧
જો મેં આયો તેરે મંદીરકું, કીઆ મેં તેરો ચોરાયો; કીઆ મેં તેરો
છીન લીયોહે, કીયા મેં તેરો ખાયો. નાહક મુંજે દોસ લગાયો. ૨
અબકે ફાગ ફાગ મેરો ચીરકે, છીલાં એક ચોરયો, જાને કહ્યું મેં

સબ સખીયનકું, તુજકે પકડ મંગાયો. મોરલીયાં કરસે છોડાયો. ૩
જાવ જાત લાલા અપુને મંદીરમેં, નાહક રાડ મચાયો; સુર કહે પ્રભુ ગ્યાનકો ઝધડો, સુંત ચરન ચીત લાયો; બહુ સૂખ એસે પાયો. ૪

હારી ૧૫૨ મી. ચાલ કાફી.

મોહનસેં ડરીએ પ્યારી, પ્યારીરે. ડેહ.
મેં જલ જામુનાં ભરન ગઇતી, બીચમેં મીલે ગીરધારી, મોઇ સ્હી મોરલી ધુન સુનકે, સુધ ન રહી તન સાડી, એસી કોઇ મોરી બારી ૧
ધર આંમનીઆની સુધ બુધ ભુલી; લોક કહે મદવારી, મુર્તી આને ખડી હરદામેં, ઉનકો રીત હે ન્યારી; માવે મોકું મોહની ડારી. ૨
મોહનકે સંગ સરીખી ગોવાલન, નાચત દઇ દઇ તાલી; એકહી આવત અબીર ઉડાવત, એક ભરી પીચકારી. એણે મેરો રંગ રગારી. ૩
કાઇકી બંસુરીઆં બજાવો કનૈયા, પુછત રાધે પ્યારી; સૂરશામ કહે પ્રભુ ગ્યાનકી મોરલી, સુનીઓ ધ્યાન ધરોરી. દરશન મોએ દેજો મોરારી. ૪

હોરી ૧૫૩ મી. ચાલ કાફી.

ઝટકયો મેરો ચીર મોરારી, મોરારી. ડોઢ૦
મેં જલ જમુનાં ભરન ગઇતી, પેરી કસુંબલ સાડી, મેં હારી ટાડે કદમ કેરી છયા, હાથ લીઓ પીચકારી; સમરે સનમુખ મારી. ૧
અંગહી હાજર તનકી ઝટકયો, બેસર મોરી હમોરી, રેશમી બંધન કંચુકી ટુટી; જર ગઇ કોર દીનારી, સામરેને ધ્યાન બીચારી. ૨
અંગરી પકર મેરા પોંચાબી પકરા, બયાં પકરકે ડારી, નંદકો નંદન કુંવર કનૈઓ, તુમ જીતે અમ હારી, લાલ બીલહાલ તુંહારી. ૩

હોરી ૧૫૪ મી. ચાલ કાફી.

ગાંજે સંગ ખેલત હોરી, તમાકુકી ટેવ નઠારી. ડોઢ૦
ભરે ધંતુરી નીકળે ધુમાડા, બેઠી સોધનવાંકી ટોરી; સારી એક બીઆરત સબકુ, ઉંચ નીચ સબ જોરી, જગત સબ નીંદા કરોરી ૧
ગાંજાખોર નીઠોરકી નારી. અરજ કરે કર જોડી સારીમેં સાડી સબ ફીટ ગઇ; અબતો બચી હે થોડીમેં મૈયરસેં લાઇતી કોરી. ૨
આંખ્યુમેં તેરી અક્કલ ગળેલી, જેસી જાત અધોરી, ખાના જંગી કરે સબકે સંગ, બઇબીત ભુત બન્યોરી; ગાંજે તોય ગજબકરોરી ૩
બાંગ અફીણુ સુરાપાન સબ કહુ, કેફ કરો થોરી થોરી, ગાંજેકું ઘરમે મત લાઓ, જીસકી જગતમ ચોરી. માનો શીખ એતની મોરી ૪

કહે ધનવંતી ધ્યાત ધરનકું, જોગી પીએ કગ્જોડી ઓર પીએ
વાકી અક્કલ જાયગી; ઉમર ગળીએં બોરી વાત. પડદેકી બોલી. ૫

હોરી ૧૫૫ મી. રાગ સોઆણી.

નહી ભરજે નંદરાનીરે, સખી અપને લાલકું ટેક૦
ચલી જાત મોએ મીસે બીથનમે, બદલાયો દધી દાનીરે. ૧
આવત હે મોહે રંગમાં ભીજોઇ, હાંહાં કરત નહી માનીરે. ૨
ચલ્યો જાએ બંસી મથુરામે, રાજા કરાંકી રાજધાનીરે. ૩
કૃશ્નદાસ પ્રભુકું કહેત હું, મનકી બાત સબમેં જાનીરે. ૪

હોરી ૧૫૬ મી, રાગ સોઆણી

નહી ખેલું તુમસે હોરીરે, સંગ લાગ્યો આવે, ટેક૦
તુંમહો નંદજીકે છેલ છબીલે, અમ ગુવાલન સબે ભોરીરે. ૧
તુંમહો નિરલજ અમ નહી એસી બૈગાં પકડ ઝક ઝોરીરે. ૨
ચીર ફરી મોરી અંગીઆં બીગારી, મોતનકી લર તોરીરે. ૩
કૃશ્નદાસ પ્રભુસું પ્રીતજ બાઝી, જેશે ચંદન ચકોરીરે. ૪

હોરી ૧૫૭ મી. રાગ સોઆણી.

મતડારો પીચકારીરે મેંતો સઘળી ભીજ ગઇ. ટેક.
બરંગ પીચકારી મેરા મુખપર ડારી, ભીજ ગઇ તન સાડીરે.
ચુવા ચુવા ચંદન ઓર અરગજા, કેસર ગગર ગોરીરે. ૨
હાંહ! કરત મેરો કયું ન માનત. અબકી ફેક દરેચી ગારીરે ૩
સુર કહે પ્રભુસું રાધકા, તુમ જીતે અમ હારીરે ૪

ગજલ.

ખુશ રહો સનમજા. મેરાબી દાતા બેલી.
ગુલસનમાં ગાહારૂ ખડા ખડા રોતાહે' ખુશ રહો.
આશકને સૂતમગીર, હીલા હીલાકે મારા.
સરબતેં પરેસાં, પીલાં પીલાકે નારા. ખુશ રહો.
હાકેમકે રૂબરૂ યાર, તમ ચલોગે.
તુંમે મેરી કસમ સચ કહોને, કયા કયા રહોગે. ખુશ રહો.
અપની જાનકો સમજાઓ. ખુલ્લ ખુલે પાની.
કાં ગહે બાદશા વજીર, રાજા રાણી, ખુશ રહો
ખુશ રહોં સનમજા, મેરા બીદાતા બેલી. ખુશ રહો

સમાપ્ત.

જાહેર ખબર.

શ્રી विदुरनीति.

ઉપલ્યા નામાભિધાન વાળું પુસ્તક અમારા તરફથી થોડા વખતમાં પ્રસિદ્ધિને પામ્યુશે. આ ગ્રંથ અત્યુત્તમ, અદ્વિતિય, અપૂર્વ અભિમાનનિય છે; કારણકે પરમેશ્વરના ભકત, ચાર વેદ, અઢાર પુરાણ અને ૭ શાસ્ત્રના વેત્તા, પ્રત્યેક વિદ્યામાં ચતુર એવા વિદુરજીનો રચેલો "વિદુરનીતિ" નામનો ગ્રંથ એવો અદ્ભુત છે કે, તેના સમાન આજ પર્યંત બીજો નીતિશાસ્ત્રનો કો ગ્રંથ નથી, એમ કહેવામાં જરા અતિશયોક્તિ નથી. જે આ ભારતવર્ષમાં સૂર્યના સમાન પ્રકાશવાન અને પ્રસિદ્ધ છે. આ ગ્રંથ સંસ્કૃત ભાષામાં હોવાથી તે-ભાષા ન જાણનારા વિદુરજીના અમૂલ્ય, ચિત્તાકર્ષક, અને સુબોધ લેવા યોગ્ય વચનોનો સ્વાદ શી રીતે લઇ શકે ? તે હેતુથી અમે એક અનુભવી લેખક કે જેણે પોતાની લેખિની દ્વારા આર્યોની અને ગુર્જરી ગીરાની ઉત્તમ સેવા બજાવેલી છે, તેવાના હાથથી શુદ્ધસરલ ગુજરાતી ભાષામાં ભાષાન્તર કરાવી છપયુ છે જેમાં વિદુરજીએ ધૃતરાષ્ટ્રને એવોતો હૃદયવેધક અસરકારક ઉપદેશ કરેલ છે કે, જેથી કયા સહૃદયનુ મન આલ્હાદ નહિ પામે વ્યવહારિક-ધાર્મિક સારાં દ્રષ્ટાન્તો આપેલાં છે, તેથી પ્રત્યેક કુટુંબે પોતાની પ્રજાનાં કલ્યાણાર્થે અને ઘરનાં ભૂષણાર્થે એકજ પ્રત ઘરમાં રાખવા અમારી ભલામણ છે. કાગળ સારા સફાઇ બંધ અને છાપ સુંદર છે; છતાં સર્વને ઉપયોગી થાય એવું સમજી વિશેષ લાભની આશા ન રાખતાં તેની કિમ્મત માત્ર આઠ આના રાખી છે પોષ્ટ ખર્ચ ૧ આનો.

મહાદેવ રામચંદ્ર જાગુષ્ટે. બુકસેલર.

પુસ્તકાલય—અમદાવાદ.